

Edward Bond

S P A S E N I

Přeložil a upravil Bedřich Becher

A 3184

48435

Svolení k divadelnímu provozování a k jakémukoliv jinému veřejnému užití této hry udílí výhradně DILIA, Československé divadelní a literární jednotelství, Praha 2, Vyšehradská 28, jako ochranná organizace autorů podle autorského zákona. (Vyhůška ministerstva školství a kultury ze dne 25. června 1958, č. 89 O. L.)

Zájem o svolení je pořadatel povinen podat nejméně 4 týdny před uvedením představení u okresního (obvodního) národního výboru na tiskopisech vydaných Dilií.

Rozmnoženo jako neprodejný rukopis, který je majetkem Dilia; není dovoleno jej dále prodávat, půjčovat nebo opísat.

Nedovolené učení díla je trestné.

O s o b y

- Len - jedenadvacetiletý, vysoký, štíhlý, klidný, kostnatý. Velké ruce. Vysoké, vystouplé lícní kosti. Plet hladká, bledá - ne popelavá. Oči modré, husté, světlé, trochu mastné vlasy, učesané na pěšinku. Velikánské nohy.
- Pam - triadvacetiletá. Štíhlá, špičatá nadra. Těžké výrazné boky. Tmavé vlasy. Podlouhlý, štíhlý obličej. Světlé oči. Malá ústa. Je menší, než z dálky vypadá.
- Harry - osmašedesátiletý. Vysoký, dlouhé tenké paže. Dlouhé ruce. Těžká hranatá hlava s velkými očními důlky a malými očima. Pokleslá brada. Šedovlasý.
- Mary - triapadesátiletá. Menší, kulatá, těžká ramena. Velký zadek. Mohutné poprsí, bez života, ale ne skleslá. Silná stehna a úzké kotníky. Šedé vlasy samá kudrlinka, takže vypadají jako pod sítkou. Domácká.
- Pete - pěťadvacetiletý. Dělá dojem velkého člověka. Urostlý. Ruměné tváře. Velmi úsporný v gestech. Jemné vlasy, které občas trochu trčí.
- Mike - velký. Urostlý, silný, s nenucenými různými pohyby. Příjemný. Tmavé vlasy. Dvacetiletý.
- Colin - menší. Spíš hubený. Výrazná /ale ne velká/ ústa. Uši se mu lesknou, obličej bezvýrazný. Malounko uhrovitý. Huláká, aby ho bylo slyšet. Osmáctiletý.
- Fred - jedenadvacetiletý. Světlé, kudrnaté vlasy. Středně velký. Urostlý, svalnatý, silný. Modré oči. Jasný tenor.

- Barry - dvacetiletý. Menší, tlustý.
- Liz - vypadá přesně podle svého jména.

První obraz

Obyvací pokoj. Přední a dvě postranní stěny tvoří trojúhelník, který se sbíhá ke dveřím uprostřed zadní stěny.

Zařízení: dole vpravo stůl, vlevo pohovka, vlevo vpředu televizor, uprostřed vlevo křeslo, u stolu dvě židle.

Dveře se otevřou. Vejde Len. Okamžitě se zase vrátí.

PAM

/za scénou/ Jen di dál.

/LEN vejde. Jde až k pohovce. Zírá na ni/

/PAM za scénou/ Dobrý? /Pauza. PAM vejde/

LEN

Todle nejní žádná ložnice.

PAM

Tam není ustláno.

LEN

A má bejt?

PAM

Je vohavná. Tady je to lepší.

LEN

Jak chceš. Bude ti vadit, když se zuju? /Odkopne boty/ Je někdo doma?

PAM

Ne.

LEN

Bydlíš tu sama?

PAM

Ne.

LEN

Aha. /Pauza. Sedne si zase na gauč/ Tak co je? Pocem ke mně.

PAM

Moment.

LEN

Jak se vlastně menuješ?

PAM

Nejseš moc zvědavěj?

LEN

Vo co de?

PAM

To se nemůžu ani vysmrkat? /Zastrčí kapesník do

kabelky, kterou postaví na stůl/ To bysme měli.
/Sedne si na gauč/

LEN

Jak se menuješ?

PAM

A ty?

LEN

Len.

PAM

Pam.

LEN

Aha. /Ohmatává za sebou gauč/ Je dost širokej?

PAM

Co bys eště nechtěl?

LEN

No, abych tě neshodil. Hoď sem ten polštář.

PAM

Hele, dej si pohov, mladej.

LEN

Po kolikátý už to děláš?

PAM

Nebuď zvěďavej, budeš brzo starej.

LEN

Tak se zuj.

PAM

Moment.

LEN

Nemůžeš jít kousek dál, s tím svým... tak je to lepší.

PAM

Nějak ti tečou nervy.

LEN

Teď už je mi fajn.

PAM

No ne!

LEN

Necháme rozsvícino?

PAM

Jak chceš?

LEN

Mně je to fuk.

PAM

Hmm!

LEN

Co dyby si zatáhla záclony?

/PAM jde vlevo k záclonám/

Ten tvůj zadek ale hovoří.

PAM

Ta tvoje huba taky.

LEN

Mám ti něco prozradit? Já už neměl holku - ani nepamatuju.

PAM

A má bejt?

LEN

Tobě se to mluví.

/PAM si sedne na gauč, na krajíček/

/LEN si ji přitáhne a zuje jí boty/ To byla klika.

PAM

Co?

LEN

Že jsem tě klofnul.

PAM

No jo.

LEN

Vadí ti něco na mně?

PAM

Ne.

LEN

Fakt?

PAM

Tak už se do toho dej.

LEN

A dyby ti při tom něco nebylo recht, tak řekni.

PAM

To se spolehni!

LEN

Víš, že bych se do tebe moh určitě udělat? /Pauza/ To je život!

PAM

Au!

LEN

Pssst! Teď buď zticha.

PAM

Ou!

LEN

Pssst!

PAM

Dyk si povídal, že si mám říct -

/Dveře se otevřou. Vejde HARRY. Hned zas odejde/

LEN

/zvedne hlavu/ Hele!

PAM

Co je?

LEN

Kdo je to?

PAM

Fotr.

LEN

A co chce?

PAM

Ten polštář mě tlačí do zad.

LEN

Myslel sem, že si tu sama.

PAM

Už měl bejt dávno v práci.

LEN

Aha. Jak to?

PAM

Co jak to?

LEN

No tak.

PAM

Copak já vím.

LEN

Myslíš, že něco viděl?

PAM

Může bejt.

LEN

Bude tu strašit ještě dlouho?

PAM

Jak to mám vědět.

LEN

Hm. Tak jo.

/Znova si lehnou. Krátká pauza. LEN
zvedne hlavu/

Slyšelasi?

PAM

Ne.

LEN

Něco jsem zaslech. /Jde ke dveřím. Poslouchá.
Pak se vrátí a sedne si na kraj gauče/

PAM

Tak co?

LEN

Snad abysme ještě počkali.

PAM

A proč?

LEN

Radši jo.

PAM

Myslíš, že to vydržíš?

LEN

Když se tu budeš takhle rozvalovat, tak sotva.

PAM

Jak rozvalovat?

LEN

Sedni si.

PAM

Mně je takhle fajn.

LEN

Ale mně ne. Krucinál. /Hledá v kapse/ Máš cigáro?

PAM

V kabelce.

LEN

Kde ji máš?

/PAM ukáže hlavou ke stolu. Len jde ke stolu a vytáhne z kabelky cigarety. Zapálí si. Chce vrátit krabičku cigaret zpátky/

Jo tak, promiň. /Podává PAMELE cigarety/

PAM

Ne, děkuju.

LEN

/odloží cigarety. Sedne si na kraj gauče. Třikrát nebo čtyřikrát zaťuká nohou o podlahu/ Co tady zaclání?

PAM

Chceš trochu čaje?

LEN

Až potom.

PAM

Von hned vypadne.

LEN

To bych mu taky radil. Chceš čouda?

PAM

Ne.

LEN

Stáhni si tu sukni.

PAM

Promiň.

LEN

Člověk nemůže vědět, kdo sem ještě vleze. /Jde ke dveřím a otevře je/

PAM

Ty deš pryč?

LEN

Měl jsem dojem, že tam někdo funí.

PAM

Tos byl ty.

LEN

Kdo všechno se tu ještě placatí? Nemáš náhodou pod gaučem skovanou babičku?

PAM

Ta už je po smrti.

LEN

Škoda - Co tady vlastně ještě šaškuje? /Sedne si na židli/ To je mně podobný. /Vstane a přechází/ Přijde pozdě do rachoty, to si piš! Doufám, že mu to spočítaj při vejplatě! /Poslouchá u dveří/ Ticho po pěšině.

PAM

To ještě sedí na záchodě.

LEN

Zatracenej šmírák.

/PAMELA se směje/

Co je ti k smíchu?

PAM

Ty.

LEN

/pobaveně/ Jo. Já! Ha! Eště řekni, že to nejní starej šmírák. - Hele, nemoh bych tu zůstat přes noc?

PAM

To nemáš kam jít?

LEN

Mám. - Tak co?

PAM

Ne.

LEN

Tvoje škoda. - Hele, pude sichr pryč? - A proč nemůžu?

PAM

Páni! Dyk sem tě před chvílkou teprv poznala.

LEN

A co když zůstane doma? Třeba je nastydlej, nebo co. Nejsem na hlavu padlej! - A ty by sis přišla na svý.

PAM

Nepovídej!

LEN

Koliks jich už tenhle tejden měla?

PAM

Dyk je teprv pondělek!

LEN

S tím se počítá.

PAM

Ty seš ale kanec!

/Smějí se/

A kolik si jich měl ty tendle tejden?

LEN

Už sem ti to jednou řekl! A kolik mužskejch si měla ty, celkem dohromady?

PAM

Ty seš strašnej!

/Smějí se/

A jak seš na tom ty s holkama?

LEN

Umím počítat jen do šedesáti.

/Smějí se/

PAM

Psst!

LEN

Jen ať to slyší. - No tak - povídej!

/Smějí se/

PAM

Kolikráts to udělal za jednu noc?

LEN

Víš, proč se ta ženská, co měla tři kozy, zastřelila?

PAM

No?

LEN

Protože měla jen dvě bradavky.

/Smějí se/

PAM

Tomu nehovím. /Zasměje se/ Co řekla porodní bába jeptišce?

LEN

To nevím.

/PAM mu to zašeptá. Oba se smějí/

Ty seš číslo! A co ta ženská s třema kozama, co porodila čtyřčata?

PAM

No?

LEN

To měla z toho, že spala se siamskejma dvojčatama!

/Oba se smějí. LEN jí něco šeptá/

PAM

Ty patříš za katr.

LEN

Museli by mě živiti!

PAM

Psst - to byly zadní dveře. Už vyšel ze záchodu.

LEN

Teď mu něco předvedeme. /Vyskočí s rámusem na gauč/
Hej - páni!

PAM

Neblni, prosím tě!

/LEN vyndá z PAMELINY kabelky několik
bonbónů/

To sou moje pralinky.

LEN

Tak si něco vybereme. /Nahlas/ Má správnou velikost?

PAM

Co řveš?

LEN

/ji strčí bonbón do pusy/ Dej si na čas! Ať ti
díl vydrží!

/PAM se směje. LEN rozkousne jednu
pralinku vejpůl a prohlíží si ji/

Hm. A jak je uvnitř krásně měkká. /Stranou PAME-
LE/ To je prvně, co ji vidím vobalenou v čokolá-
dě! /Vyskočí na gauč/

PAM

/ječí/ Ty seš děsnej!

LEN

Eště neměkne?

PAM

/se směje/ Nech už toho!

LEN

Jen dál, jen dál, je toho tu eště plno. /Strčí
jí do pusy bonbon/

PAM

/vyprskne/ Už se tam víc nevejde!

LEN

Ale - jen ji hezky otevři. Eště se tam trochu
vejde.

PAM

Au!

LEN

No, úplná senzace!

/LEN ji polehtá. PAM se zakucká/

Teď si přideš na svý!

/Oba se snaží tiše se smát. Dveře se
otevřou. HARRY nakoukne dovnitř. Pak
vyjde a zavře dveře/

/LEN volá/ Nechceš karamelku?

PAM

Hele, vem si karamelku!

LEN

Už jsi někdy vochutnala ty větrovy, co maj uvnitř díru?

PAM

Vem si karamelku!

LEN

A co takhle italskou směs? - Nedostaneš vod něj nakládačku?

PAM

Na to nemá nervy.

LEN

Šmírák jeden starej!

/Oba se smějí/

Dovedeš si představit, jak ten asi slintá?

PAM

Von si šel jen do kuchyně pro svačinu.

LEN

/volá/ Hele, ne aby ses předřel, šéfe!

PAM

Dej už pokoj, nebo se vodsad nehne.

LEN

/volá/ Vem si k svačině karamelku, táto! - Rád bych se tu vyspal. Měl bys to tu ráno zahrátý.

PAM

Ty seš ale nadřženej.

LEN

Dám ti polovic bonbónů.

PAM

Co sem si zaplatila. - A pak, přijde domů máma.

LEN

Aha. - To byly dveře vod bytu?

PAM

Jo. /Jde k záclonám/ Už je pryč.

LEN

Ani mu to netrvalo tak dlouho.

PAM

Dyk sem ti říkala.

LEN

Hlavně aby to čekání stálo za to.

PAM

To teď záleží na tobě.

LEN

Bez starosti. /Jde ke gauči a začne si rozpínat pásek/ To je život.

Druhý obraz

Park. Pam a Len v člunu. Jinak je scéna prázdná.

LEN

Zima?

PAM

Ne.

LEN

Máš furt hlad?

PAM

Jo.

LEN

Eště je tu kousek čokolády. Na.

PAM

Nechci.

LEN

Jen si vem.

PAM

Dík.

LEN

To je všecko.

PAM

Jak to?

LEN

Víc už není. /Ticho/ A nájemný za tendle týden sem taky eště nezaplatil.

PAM

To bude máma našťvaná.

LEN

Že se eště nevozvala.

/Krátká pauza/

Měla náky řeči?

PAM

Kvůli nám?

LEN

Jo.

PAM

Ne.

LEN

Jí to nevadí?

PAM

Co by jí na tom mělo vadit? Tvý prachy jí určité páchnou.

/Ticho/

LEN

Myslíš, že sem jí recht?

PAM

Já se jí neptám.

LEN

To by snad řekla.

PAM

Já ji neposlouchám.

LEN

Aha.

PAM

Neprošustrovals to?

LEN

Nájemný?

PAM

Jo.

LEN

Ne.

PAM

Jen aby.

LEN

Ty mi nevěříš?

PAM

Upletu ti svetr.

LEN

Mně?

PAM

Ale moc rychlá nejsem.

LEN

To sem si nikdá nemyslel.

PAM

Musíš si ale koupit vlnu.

LEN

Dyk já věděl, že to má nákej háček.

PAM

Mám senza vzor.

LEN

Máš vitr kvůli nájemnému?

PAM

Byla bych radši, dybysme to zaplatili.

LEN

Jen mě nezačni buzerovat.

PAM

Jaká barva by byla nejlepší?

LEN

To je snad to jediný, co tvoje máma nedělá.

PAM

Co?

LEN

Že svýho starýho nebuzeruje.

PAM

Kerou barvu máš nejradši?

LEN

Mně seděj všecky.

PAM

Mně by se líbila červená. Nebo modrá.

LEN

Jo, náká jasnější.

/Krátká pauza/

PAM

Musí to bejt nějakej jednoduchej vzor.

LEN

Doděláš to do svatební cesty?

PAM

Žádná svatební cesta nebude.

LEN

Kdo tady solí?

PAM

Ty.

LEN

Musím si dát na tebe bacha, jak tak koukám.

/Pauza/

PAM

Kolik je hodin?

LEN

Nevím.

PAM

To to utíká.

LEN

To je fakt.

PAM

Kde je ta čokoláda?

LEN

Už není.

PAM

Aha.

LEN

To víš.

PAM

Moc jí nebylo.

LEN

Až se vrátíme, tak ještě nákup koupím.

PAM

Byl to stejně bašta oběd. To určitě.

LEN

Vodříkanýho chleba největší kus.

PAM

Ty by sis na mě, chlapečku, musel trochu přivstat.

LEN

Dělal sem, co sem moh.

PAM

Ty máš ale blbý fóry.

/Krátká pauza/

LEN

Viš dobře, že nejsem žádněj levák. Někej kvartýr už dám do kupy a pár krámů taky seženu. Neboj. Bude to bejváček jaksepatří. Nebudu bydlet v žádným chlívě.

PAM /

To nezní špatně.

LEN

Aby to nedalo moc uklízení a vůbec. Nebude ti tam zle.

PAM

Proč ne.

/LEN si položí hlavu PAMELE do klína.
Krátká pauza/

LEN

Je to tu fajn.

/Pauza/

Pam.

PAM

Co je?

LEN

Proč sis mě vlastně vybrala?

PAM

Proč?

LEN

No.

PAM

Lituješ?

LEN

No řekni.

PAM

Koliks už měl holek?

LEN

Ale di, dyk už jsem ti všechno řekl.

PAM

Počkej - drž.

LEN

Co je?

PAM

Máš tu uhra.

LEN

Kde?

PAM

Nevrť se!

LEN

Velkýho?

PAM

Drž!

LEN

Vopatrně.

PAM

Už ho mám.

LEN

Auuu!

/PAM mu vymáčkne na krku uher/

PAM

Poděj mi kapesník.

LEN

Máš ho?

PAM

Jo.

LEN

Auu! Tys mi dal! /LEN jí podá kapesník/

/PAM si opláchne ruce ve vodě a utře si je do kapesníku. Pak mu ho vrátí/

PAM

Taky by ti neškodilo, dyby ses vobčas umyl.

LEN

Potvoro držkatá.

/Krátká pauza. Oba si lehnou/

Že bys nešla s kdejakým šupákem?

PAM.

Ty seš přece cvok.

LEN

Promiň. Pam?

PAM

Au - ležiš mi na noze.

LEN

Promiň.

PAM

No.

LEN

Kdy začneš ten svetr?

PAM

Co to furt vomíláš?

LEN

Tak jak je to s tím svetrem?

PAM

Nemám vlnu.

LEN

Zeitra ji koupím. A zeitra se taky povohlídne
po nějakým kvartýru.

PAM

Tady v okolí nic není.

LEN

Tak kus dál. Dál by to bylo stejně lepší.

PAM

To bys musel mít kliku.

LEN

S tebou jsem přece měl kliku. /Má hlavu v jejím
klíně a otočí se tak, aby ji mohl obejmout/ Co-
pak sem s tebou neměl kliku?

PAM

Ani si to nezasloužíš.

LEN

Dyk sem řek "promiň" - už se nebudu vpytovat.
Šla jsi se mnou proto, že jsem takovej kus.

PAM

Prostě proto, žeš to byl ty. Žádněj jinej.

LEN

Dneska bysme mohli jít dřív spát.

PAM

Jestli budeme chodit spát ještě dřív, tak už se
nevyplatí vstávat.

LEN

Já jsem pro. Neznáš něký zpěvanky?

PAM

Dej pokoj. Houpy hou, krávy dou, nesou mlíko pod

vodou, poslední má zvonec a to je nejspíš konec.
Ach jo.

LEN

Ty na nás určitě zapomněli. Jsme tu už jakou dobu.

PAM

Tak dál.

LEN

Sou tak na světě mámy.

/Pauza/

Takovej život tě musí totálně voddělat.

PAM

Už jsem si zvykla.

LEN

Zasloužili by postřílet.

PAM

Proč?

LEN

Copak je ti to docela fuk?

PAM

Jak to?

LEN

Co dyž jednou budeš taky taková?

PAM

Nebudu.

LEN

Jak to vlastně začalo?

PAM

To se jich neptám.

LEN

Copak žádnéj z nich nikdá nic neřek?

PAM

Já je neposlouchám. To je jejich život.

LEN

Ale -

PAM

Hele, stejně nemůžeš nic dělat. Ty by se ti poděkovali.

LEN

Jak dlouho už se to táhne?

PAM

Ani nepamatuju.

/Pauza. LEN si sedne a opře se o PAM/

LEN

To pro tebe asi nebyl žádný med, když si byla malá.

PAM

Nic jiného jsem neznala. Za války měli ještě kluka.

LEN

Vlastního?

PAM

Hm.

LEN

Jakživ jsem žádného neviděl.

PAM

Je mrtvej.

LEN

Aha.

PAM

Bomba v parku.

LEN

A z toho sou tyhle pošahaný?

PAM

Ne. Pak jsem přišla já.

LEN

Pší život.

PAM

Taky jsem zažila slušnější chvíle.

LEN

Já takovej nikdá nebudu. Neřikal bych ti, abys šla se mnou, kdybych to neuměl líp než voni. To by nebylo férový.

PAM

Já vím.

LEN

Uvidíš, že nám to pude. Já se jen divím, že jsi z toho ještě nezcvokatěla.

PAM

Jo ne, jenže to nepoznáš.

LEN

Teď už to nebude dlouho trvat. Že ti někdy nerupne v bedně a ty jejich kotrby jim vo sebe nevtlučeš!

PAM

/pokrčí rameny/ Já jen doufám, že už je víckrát neuvidím. To je všecko.

/Krátká pauza. LEN se rozhlíží/

LEN

Nemám jedinej slušnej svetr. /Pauza/ Jak to vlastně dělají?

PAM

Co?

LEN

To si píšou nebo co?

PAM

Ne.

LEN

A jak teda?

PAM

Není třeba.

LEN

To přece musej.

PAM

Ne.

LEN

Jak to?

PAM

Co by si povídali? Von jí každěj pátek vysolí prachy na dřevo a šmytec! Poď mluvit vo něčem jiným.

LEN

Co vona vo něm říká?

PAM

Nic.

LEN

Ale -

PAM

Vona se vo něm nikdá slovem nezminí a von vo ní taky ne. A dej už mi s nima pokoj.

LEN

Copak voni jeden vo druhým jakživi nemluvěj?

PAM

Nikdá sem je neslyšela.

LEN

Ani jednou?

PAM

Ne.

LEN

Je tu nák mokro. /Pauza/ Konečně, já s nima nežiju, to je fakt.

FRED

/za scénou/ Čtyřka.

LEN

Pořád jsem nevěděl, co jsi vlastně zač, dokud jsem nepoznal tvý rodiče.

PAM

Já si je nevybrala!

LEN

Tak jsem to nemyslel.

PAM

Tak proč vo nich pořád žvaníš?

LEN

Já to přece nemyslím na tebe!

/Dole zleva přichází FRED. Obecenstvo
vidí jen jeho záda a zezadu jeho svě-
tlovlasou, kudrnatou hlavu/

FRED

Číslo čtyři domů míří.

PAM

To jsme my.

FRED

Tak ven.

LEN

My tu ještě zůstanem.

PAM

A proč?

FRED

Hm!

PAM

/LENOVI/ Poď!

LEN

Jsme pirátská loď.

FRED

/se přidá/ Ty mořskej ďáble!

PAM

Musíš ještě zaplatit.

LEN

Tak poď a chytň si nás!

FRED

Copak, kočička? Zaseklo se mu pádlo?

PAM

/LENOVI/ Mám hlad.

LEN

Pročs neřekla? /LEN namíří k přístavišti/

/FRED jde k nim/

FRED

Prima. Pomoz mu, kočička. Výborně! Zachází s tím
jak hraběnka s krumpáčem.

LEN

Dobrý?

FRED

Fajn. /Sehne se a uvazuje loď/
/PAM u toho bezradně stojí/

LEN

Vopatrně.

FRED

Drž se, kočičko. /Zvedne ji a vynese z loďky/ He-
le ho, hotovej kapitán Blood. Sekáč, co?

LEN -

V pořádku.

PAM

Dobrý.

FRED

Jak se daří ctěnému otci?

LEN

/vystupuje z loďky/ Je tu plno bláta.

PAM

/LENOVI/ Moc se mi to líbilo.

FRED

Mně taky.

LEN

Zas někdy přídeme.

FRED

Kdykoliv bude libo.

PAM

/LENOVI/ Máš všechno?

FRED

/PAMELE/ Ty máš všechno.

LEN

/se pošklebuje/ Neříkej!

FRED

/v loďce/ A kdopak si to tady na dně rozdával?

PAM

/LENOVI/ Podej mi kabelku.

FRED

Na to je příplatek.

PAM

Dyby sis radši našel nákou práci.

FRED

Dyk mám.

40
PAM

Pučování loděki!

FRED

Tebe bych pučoval radši, pusinko!

LEN

Hele, bacha!

PAM

Tak dem?

LEN

Jo.

/LEN a PAM odcházejí vlevo/

FRED

Hele, máš snad pro mě nákou práci? Kvůli tobě
bych se ztrhal jak bučíki!

PAM

To bys musel bejt v odborech.

FRED

Tam taky sem, pusinko.

LEN

/si utahuje/ Abys nebyl spíš v hajzlu!

/LEN a PAM odejdou vlevo/

41
FRED

/pro sebe/ Přesně. Jako ty, brácho.

T ř e t í o b r a z

Parce Prázdná scéna. Pete, Barry, Mike, Colin.
Pete má na sobě hnědý oblek a semišové boty. Sako má vzadu krátké a v ramenu úzké. Kravatu má černou. Ostatní mají texasky a košile.

MIKE

A kdy toho smrada pohřběj?

PETE

Nemám poněti.

COLIN

Nějak se ti tam nechce, co?

PETE

Bodejť! Kdo mi zaplatí šichtu?

COLIN

Tak co tam chodiš?

PETE

Dyk by mě ta ženská zbláznila, dybysem nešel.

MIKE

No jo, na takový věci si potrpějí!

COLIN

Jsou úplně ujetý.

MIKE

Ale že mu ta černá šlajfka sedí, co?

/Všichni se smějí/

PETE

To vám byl frmol! Von vyběh za autobusem. Takovej prcek. Vylít jako namydlenej blesk, řek sem si, počkej, ty smrade jeden. Bylo mu takovejch deset nebo dvanáct. Tak sem na to dupnul a prásk! - najel jsem na něj ze strany a von vlít rovnou pod ten nákladák, co jel proti.

MIKE

Kecáš.

COLIN

Všude samá krev.

MIKE

Pád Říše římský.

PETE

Ten nákladák to v tý narvaný ulici tak kalil.

BARRY

Elbost! Dyks ho vůbec neviděl.

PETE

Že ne?

BARRY

Nabrals ho, než sis vůbec stačil všimnout, že něco jede.

PETE

/si zapaluje dýmku/ Chceš jako říct, že neumím jezdit?

COLIN

Ale stejně je to sranda.

MIKE

Ty za to nemůžeš.

COLIN

Na tebe nemaj chlupy.

PETE

Ten vyšetřovák se mi nakonec vomluvil, že mě vobtěžoval.

MIKE

Jménem zákona, že mu děkujou za pomoc.

PETE

Cestu si zacvakali.

MIKE

Dokonce máma toho kluka mu řekla, že za to nemůže.

COLIN

Teď se vobjeví na pohřbu.

PETE

Prásk!

COLIN

Má poničenou kastli.

MIKE

Seš pojištěnej?

PETE

Ne.

MIKE

Tak to máš blbý.

COLIN

Zrucal mu barvičku!

BARRY

Dělá si z tebe srandu.

MIKE

Ty srabe!

COLIN

Srab seš ty!

PETE

Nech ho bejt. Von to jinak neumí.

COLIN

Von neumí vůbec nic.

MIKE

Sračko májová.

COLIN

Ty bys tu kuráž neměl.

BARRY

Že ne?

MIKE

Se ví, že ne.

BARRY

Já?

COLIN

Ne, tvoje prababička.

BARRY

Já už jich voddělal.

MIKE

Nekasej si tričko.

BARRY

Ani bys je spočítat neuměl. V džungli. Když jsem střílel ty černý huby. A pak sem je rozpáral starou řeznickou kudlou. Abys věděl.

MIKE

/zavyje/ Hehehe!

COLIN

Nech si ty hemzy!

BARRY

Dyk vy byste nepoznali mrtvolu, ani kdyby vstala a potřásla vám rukou!

MIKE

Hele! Mordoval černý huby.

COLIN

Nebyli to náhodou tví bráchové?

BARRY

Di do prdele!

PETE

/všem/ Neblbněte, nechte toho!

COLIN

Černý huby! To mě podrž! Co se drbeš?

MIKE

Někde chyt lojzu.

PETE

Ani bych se nedivil.

COLIN

To mu ještě neupad?

MIKE

Ten by bez toho svýho pindoura nemoh existovat.

COLIN

To ta jeho holka.

MIKE

Jeho co?

PETE

Ta stará dorota?

COLIN

Včera v noci si to s ní rozdával ve voze -

MIKE

V čem?

PETE

V tý svý starý kraksně.

MIKE

Měli by ji vyřadit z provozu.

COLIN

A když byli v nejlepším -

MIKE

Já to slyšel.

PETE

Co?

MIKE

Upad mu nárazník.

PETE

Jo?

COLIN

No fakt!

PETE

To mě podržte!

MIKE

A co na to vona?

COLIN

Něco si pustil.

BARRY

Ty vole jeden! /Směje se sám sobě/

MIKE

Jo!

COLIN

A k stáru jen dyž ty větry dou.

BARRY

To nebyl nárazník. Upad mi hledáček.

MIKE

Jeho hledáček!

/Všichni řvou směchy/

COLIN

Já věděl, že mu něco upadlo!

MIKE

Posranej hledáček!

PETE

Vona tomu říká hledáček!

COLIN

Jen jestli mu nevyprávěl službu motor!

BARRY

Lepší nákej než žádněj.

MIKE

S tím bys stejně nikoho nepovalil!

PETE

To by bylo hned po všem.

MIKE

Tahle mordovat černý huby!

BARRY

Dyk vo tom nemá páru!

/Zdola zprava přichází LEN/

PETE

Máma poslala věnec jako hrom.

MIKE

Panejo!

COLIN

Dals jí něco na to?

PETE

Nejsem blázen.

COLIN

Hej - jak ti říkaj?

LEN

Co?

COLIN

Ty seš Len - že jo?

LEN

Jo. - Hele! Jak se máš, řediteli?

COLIN

A co ty?

LEN

De to. To je let.

COLIN

Chodili sme spolu do školy.

MIKE

Tak?

COLIN

Co pořád děláš?

BARRY

Do zvláštní školy?

MIKE

Hele - dej si pohov.

COLIN

Vynech nás, vole! - Makáš?

LEN

Bohužel.

COLIN

V první chvíli sem tě nemoh poznat. /Pauza/ Jo jo.

LEN

Ty si se ani moc nezměnil.

BARRY

Co teď děláš?

LEN

Čekám.

MIKE

Von čeká.

COLIN

Stalo se to v parku - slavný soude.

MIKE

Ta dívka se na mne vrhla.

COLIN

A odtáhla mne do křoví.

BARRY

Ano, slavný soude! /Směje se/

COLIN

Já věděl, že je jí třináct.

MIKE

Ale zkroutila mi ruku.

COLIN

Její fotr se dal z toho na chlast.

BARRY

Ano, slavný soude! /Směje se/

COLIN

Co ti zkroutila?

MIKE

Tos měl eště kliku!

COLIN

Seš ženatej?

LEN

Chystám se na to.

BARRY

S kerou?

LEN

Čekáme -

COLIN

Neblbni!

MIKE

Na co?

PETE

Až to mrně vyklopí.

COLIN

Takhle by to vypadalo blbě jít před oltář.

MIKE

Může si to skovat za svatební kytku.

MARY

Jo, proto ji nosěj?

COLIN

Člověk se pořád učí.

MIKE

To sou mi věci.

/Zprava přichází MARY/

LEN

Už de.

COLIN

To dle?

/LEN jde k MARY/

PETE

Pane, to je kost.

MIKE

Mírně vohlodaná.

BARRY

Ta něco pamatuje.

PETE

Hele - žádná ji nemá zlatou - hlavně že ji vůbec má.

MIKE

A co ty zkušenosti? Třeba by si valil voči.

LEN

/MARY/ Ukaž, pomížu ti.

MARY

Uf! Dík. /Podá mu nákupní tašky/

LEN

Dobrý?

MARY

Zrovna sem to chtěla položit.

MIKE

No ne!

BARRY

Položit! Zrovna teď!

COLIN

V parku?

MIKE

Vo půl jedný.

PETE

/se směje/ Podívej se na tu starou fuchtli.

/LEN a MARY odcházejí vlevo/

BARRY

/COLINOVI/ A tohle vás učili ve škole?

/COLIN zahvízdá/

LEN

/pobaveně/ Hele, kluci, dejte si pohov.

BARRY

Co to máš vlastně mezi nohama? Na co vlastně myslíš?

MARY

To sou tvoji kamarádi?

LEN

Voni jen tak blbnou.

MARY

Není ti to moc těžký?

LEN

Ne.

COLIN

Honza se nastyd a dostal rýmu,

MIKE

kejchá, že třese se dům.

COLIN

Dveře se v otevřou a bytná dí mu:

BARRY

Honzíku, mám tady meducínu.

COLIN

A hned sliksne si kalhoty, u časa,

MIKE

a napulíruje mu bimbasa.

MARY

Sebranka.

/LEN a MARY odejdou vlevo/

PETE

Jednoho to nutí k přemejšlení.

COLIN

Jak to?

PETE

Člověk neví, vo co v životě přichází.

MIKE

To je fakt.

PETE

Znal jsem jednoho, co povalil vlastní babičku.

COLIN

Prosím tě!

PETE

Omylem.

COLIN

Jak to?

PETE

Vypnuli totiž zrovna proud a -

BARRY

Von si myslel, že má v práci svou sestru.

PETE

No ty seš koumák.

MIKE

Měj důvěru v odbory.

COLIN

Je to fakt věc k zamyšlení.

BARRY

/se zakření/

PETE

/kouří dýmku/ Já už ničemu nerozumím.

MIKE

V jejích letech - ta na to bude ušitá!

PETE

Nacpe si tam, co jí přijde pod ruku - dokud to de.

COLIN

To jo.

/Krátká pauza/

PETE

Brrr! Budu si muset na večír namontovat nákou
buchtu. Hele, kolik je hodin?

COLIN

No, abysme šli zase makat.

/Všichni zahekají/

MIKE

/PETOVI/ Než se vypravěj do kostela, tak už to
bude někde v žumpě nebo v komíně, nebo kam to
strčej.

PETE

Nejspíš to hoděj do hajzlu a spláchnou.

Čtvrtý obraz

Obyvací pokoj. Tma. Dveře se otevřou. Vejde Mary. Rozsvítí. Harry sedí v lenošce. Dříme. Mary staví na stůl sůl a pepř a odejde. Harry vstane. Jde ke dveřím a zhasne. Vráť se k lenošce. Pauza. Dveře se otevřou. Vejde Mary. Rozsvítí. Dá na stůl lžíci, vidličku a nůž a ubrousek. Ubrousek rozloží jako malý ubrus. Dveře se otevřou. Vejde Pam. Je ve spodním prádle a nese si kartáč na vlasy a kosmetiku. Zapne televizor. Mary odejde. Pam, aniž by televizor vyladila, jde ke gauči a sedne si. Začne se líčit. Dveře se otevřou. Vejde Mary s mísou.

MARY

/volá/ Jídlo je na stole. /Jde ke stolu. PAMELE/
Už jsem ti jednou řekla, abys tady takhle necho-
dila. /MARY postaví jídlo na stůl a odejde/

/PAM jde k televizoru a ladí ho. Jde
zpátky ke gauči a sedne si. Líčí se.
Vejde MARY, ve dveřích/

Jídlo je na stole. Už to říkám podruhé! /Jde k
televizoru/ Že na to má někdo nervy. /Zapne ji-
ný kanál. Poodstoupí a dívá se na obrazovku. Při-
stoupí k televizoru a ladí ho. Znovu odstoupí/
Hm. /Znovu přistoupí a ladí televizor/ Jestli
se to bude muset vohřívát, bude to tvrdý jak ká-
men. /Odstoupí a dívá se na obrazovku. Jde ke
gauči, sedne si a dívá se na televizi. Pauza/

PAM

Vypadá to spíš jako ty pitomý křivý zrcadla něk-

kde na pouti.

MARY

Musíme to dát opravit. /Jde k televizoru a ladí ho/ Neumíš ho správně naštlovat. Když to udělám já, tak jde dobře.

/Vejde LEN/

LEN

Voní to tu náramně.

MARY

Nechals to docela vystydnout.

LEN

Ale ne.

MARY

Bude to studený jak psi čumák.

LEN

Mně to stačí. /Sedne si ke stolu a jí/

MARY

/jde k televizoru a znovu ho ladí/ No, nevím.

Zhasnul jsi v kuchyni?

LEN

Jo.

MARY

Potřebovali bysme novej. To je vono. /Jde zpátky

ke gauči a sedne si. Beze slova sleduje obraz.
Pauza/

PAM

Vypadají jak napudrovaný černoši.

MARY

Tak si to naříd sama, sedíš tady a čumíš do luf-
tu.

PAM

Já se stejně nekoukám.

MARY

To vidím.

/LEN jí. MARY se dívá na televizi.
PAM se líčí. HARRY sedí tiše, beze
slova. Televizor hlasitě hraje. Ve-
lice dlouhá pauza. Pomaloučku začíná
plakat dítě. Pláče bez přestání až
do konce obrazu. Nic se neděje. Až
když dítě už hodně dlouho křičí, pro-
mluví MARY/

Vidíš?

LEN

Jo.

MARY

Natoč si židli.

LEN

Já vidím. /Pauza/ Nevaříš špatně.

MARY

Je to docela studený. Moc si tomu nedal.

/Pauza. Dítě řve z plných plic. Po chvíli hodí MARY hlavou směrem k místu, odkud se ozývá křik/

Pamelo!

/Krátká pauza. PAM vstane a složí si kosmetiku do malé kabelky. Jde k televizoru. Zesílí zvuk, pak se vrátí ke gauči a sedne si/

Dyk si skoro nic nejed.

LEN

Už nemůžu.

MARY

Je tam ještě reveň s vanilkovým krémem.

LEN

No ne.

/Pauza. Dítě se dusí/

PAM

Je moc línej dojít si pro to.

MARY

Nezačinej zas. Ať je tu aspoň jeden večír klid.

/Pauza/

PAM

Jeho poslední sluha se udřel k smrti.

LEN

Eště sem nedojed todle, brebto.

MARY

Proč to dítě nějak neuklidniš?

PAM

Nemůžu.

MARY

Dyks to ani nezkusila.

PAM

Když k němu du, křičí eště víc.

MARY

/se dívá na televizi/ Já tam místo tebe nepudu.
/Stále se dívá na televizi/ Nejvyšší čas, aby mělo někýho tátu. /LENOVI/ V konvici je plno čaje.

LEN

/se dívá na televizi/ Hm.

MARY

/se dívá na televizi/ To je to, co potřebuje. Ne-ní divu, že tak řve. /Pauza. LENOVI/ Máš moc práce?

LEN

Šíleně.

MARY

/se dívá na televizi/ To je taky počasí.

LEN

/se stále dívá na televizi/ Co?

/Dítě hrozně naříká. Pauza/

/LEN se stále dívá na televizi/ Ha!

/Pauza - PAM si bere věci a odchází/

MARY

Je na čase.

LEN

Chceš taky šálek?

MARY

Ne. V tom krému je mlíko. Zkazí se to.

LEN

/vstane/ Já puknu. /Odejde/

MARY

/volá/ Je v hořejším fochu.

LEN

/za scénou/ Co?

MARY

Je v hořejším fochu!

/Pauza. Vejde LEN. Nese na stůl talíř/

Našels to?

LEN

Jo.

MARY

Zavři ty dveře, Lene, mám zas hlavu jako střep.

LEN

Tak si vem nějaký prášek.

MARY

Už jsem jich vzala dneska moc. Je to po nich jen horší.

/LEN se vrátí ke dveřím a zavře je.
Pak jde ke stolu a jí/

Zavřel jsi plyn?

LEN

Jo, a zhasnul.

MARY

Víš, že neplavu v penězích.

/Náhle se dítě rozpláče mnohem hlasitěji/

Pocukruj si to trochu.

/LEN si lžičkou sype cukr/

Lidi na nás v nejbližší době poštvou policii.

LEN

Bude brečet, dokud neusne.

/Vejde PAM. Má na sobě šaty/

MARY

Pořád řve.

PAM

A já myslela, že do komína spadla kočka. /Sedne si na gauč a natahuje si punčochy/ Tak co, už ses vynadával? Jde mi na nervy s tím jeho věčným vejráním.

MARY

Už jsem ti řekla, aby ses převlíkala v kuchyni jako vostatní.

PAM

Budu se převlíkat, kde chci, sem tady doma.

LEN

/pro sebe/ Panebože.

PAM

Říkal si něco?

LEN

Jo - drž hubu.

PAM

To sou podle tvejch představ dobrý móresy, že jo. /Pauza/ Kdy už konečně vodsad vypadneš? Už mě unavuje a votravuje věčně se tě ptát jedno a to samý.

MARY

Nezačínajte s tím zase.

PAM

De mi na nervy.

LEN

Já tady to dítě nenechám.

PAM

Proč?

LEN

S tebou?

PAM

Tvý dítě to není.

LEN

Že ne?

PAM

Na to můžeš vzít jed.

LEN

Ty už ani nevíš, kdy mluvíš pravdu a kdy lžeš.

/Pauza. Dítě řve/

PAM

Já tě nechápu. Nemáš ani špetku hrdosti.

LEN

Zato ty jo.

PAM

Člověk, kerej má v sobě aspoň trochu hrdosti, by tu nemož zůstat.

/LEN si naleje čaj/

Jednou stejně budeš muset vypadnout. Nemůžeš tady hnit do smrti.

MARY

Dejte pokoj! Není divu, že to dítě řve.

PAM

Proč mu neřekneš, aby vypad? To je tvoje věc. Každý večir mi ničí nervy. Jestli to takhle bude dál, tak se z toho zblázním.

MARY

Aspoň tě to vodnaučí tahat chlapy domů.

PAM

/HARRYMU/ Proč mu to neřekneš? Je to tvůj dům. Vod tý doby, co sem přišel, není tu slyšet nic jinýho než řev a hádky. Já už to dyl nevydržím!
/Krátká pauza/ Táto!

HARRY

Do toho se míchat nebudu. Ať dělám co dělám, vždycky je to špatně.

PAM

/LENOVI/ Já tě nechápu. Že tě to vůbec baví tady bejt.

/LEN popíjí čaj/

Mám to už tak dost těžký s tím dítětem a eště tebe mám mít na krku. Seš pro smích celý ulici.

LEN

Já to dítě nevopustím.

PAM

Tak si ho vem.

LEN

S sebou?

PAM

No bodet.

MARY

Copak může?

PAM

To je jeho starost.

MARY

Přece se nemůže starat vo dítě.

PAM

Tak ať ho dá do nalezince.

MARY

/pokrčí rameny/ Tam si ho, určitě vemou!

/Dítě křičí/

PAM

Tak co?

LEN

Dítě potřebuje pořádněj domov.

PAM

Helemese!

LEN

/se dívá do konvice/ Prázdna! /Odejde/

MARY

Nescházelo by ti?

PAM

Co, to řvaní?

/Dítě nařiká. Někdo zvoní. PAM jde otevřít. MARY rychle urovná gauč. LEN se vrátí s konvicí čaje/

MARY

Nezvonil někdo?

LEN

/přikývne/ Jo, zrovna teď.

FRED

/za scénou/ No dobrá, dobrá. Dyk sem se vomluvil, ne?

/Je slyšet nezřetelný hlas PAMELY/

No jo, tak napřed řeknu aspoň brej den!

/FRED vejde/

Brej večír. Brej večír, matko.

MARY

Zrovna koukáme na televizi.

FRED

Je tam něco zajímavýho?

MARY

Pod dál.

FRED

Těbůh, Lene! Jak se máš?

LEN

De to. Co novýho v práci?

FRED

Vo tom mi nemluv.

/Vejde PAM/

PAM

Stejně bych ráda věděla, proč deš tak pozdě.

FRED

Dej chvilku pokoj, Pam.

PAM

Minule zrovna tak.

MARY

Svlikni si kabát.

PAM

Máš mi dát vědět, když nepřídeš včas.

FRED

/si svléká kabát/ Copak můžu? Nezlób se, pusinko. Příště si to holt smluvíme na pozdějc.

PAM

/MARY/ Můžu dát dítě k tobě do pokoje?

MARY

Není divu, že nemůže spát, když ho taháš jako kotě z jednoho místa na druhý.

PAM

Tak můžu nebo ne? Nebudu tady sedět a poslouchat

ten kravál.

MARY

Dělej si, co chceš.

FRED

/PAMELE/ Máš náky kouření?

MARY

To si stejně děláš.

PAM

/FREDOVI/ Tak dem?

FRED

Tak zatím ahoj, Leny.

LEN

Ahoj!

PAM

Kdybich čekala venku, bylo by to stejný. Nechal bys mě tam stejně v tý zimě stát.

FRED

/následuje PAMELU ke dveřím/ Máš náky cigára?
Já na ně zapomněl.

/PAM a FRED odcházejí. LEN rovná věci na stole a něco z toho odnese. Křik dítěte náhle zesílí. LEN se vrátí. Sebere krém a ubrousek a odejde. MARY vypne televizor a odejde. HARRY jde ke stolu a nalije si čaj. LEN se vrátí/

LEN

Aha.

HARRY

Seš hotovej?

LEN

Jo. Škoda, že to dítě nemůžu vzít vodsad pryč.

HARRY

/pije/ Bylo by to lepší.

LEN

Jakej tu bude mít život.

HARRY

Hm.

LEN

Kdybich ho jen měl kam vzít.

HARRY

Měl by sis zavřít dveře.

LEN

Co?

HARRY

Dnes v noci.

LEN

Moje dveře?

HARRY

Dycky si necháváš v otevřený dveře, když von s ní spí.

LEN

Dávám pozor na dítě. Voni se vo něj nestaraj.

MARY

/za scénou/ Brou noc, Lene.

LEN

/volá/ Dobrou. /HARRYMU/ Eště čaj?

HARRY

Ne.

LEN

Je ho tu dost.

HARRY

/si otře pusou hřbetem ruky/ Eště se při těch votvřenejch nastyďneš.

LEN

/drží konvici/ Tak dobrou noc. /Jde ke dveřim/

HARRY

/si sedne do lenošky/ Zhasni to světlo.

/LEN zhasne a odejde. Dětský pláč pomalu utichá/

Pátý obraz

Lenova ložnice. Je stejného tvaru jako obývací pokoj. Nábytek: vpravo postel, vedle ní dřevěná židle. Pamela leží v posteli. Len stojí uprostřed, zády k Pamele.

LEN

Vzala sis tu medicínu? /Pauza/ Je ti už líp?

PAM

Vodstěhuju se do svého pokoje. Zejtra se sem zase nastěhuješ zpátky.

LEN

Tady je větší klid.

PAM

Jo, jako v hrobě.

LEN

Nechceš, abych ti sem dal televizor?

PAM

Ne.

LEN

Nebyl by problém udělat tu zásuvku.

PAM

Neviděls Freda?

LEN

Nebereš tu medicínu. /Naleje medicínu a podá jí jí/ Na.

/PAMELA jí polkne/

Říká se děkuju.

/PAM to vypije a otřese se/

PAM

Brr.

LEN

Přečetla sis ty časopisy?

PAM

Nevzkázal něco Fred?

MARY

/za scénou/ Pameloo! Už vstává, Lene?

PAM

/pro sebe/ Kristepane!

MARY

/za scénou/ Doktor řek, že můžeš klidně vstát. Si zrovna tak zdravá jako já.

/LEN zavře dveře a hlas sem stále proniká/

/MARY za scénou/ Pameloo! Večeře je na stole!

LEN

Rači tady ještě zůstaň, ať jí nejseš na vočích.

PAM

Kráva jedna.

/LEN jí urovnává postel/

Nech toho.

LEN

Je to zvalený.

PAM

Nech toho.

LEN

Já jen -

PAM

Povídám, nech toho!

LEN

/pokračuje/ Někdo se přece musí vo tebe starat.

PAM

Nenechám se vod tebe kurýrovat.

LEN

/odchází/ Proč si chvilku neseď na židli?

PAM

Starej se vo sebe.

LEN

To stálý ležení ti nedělá dobře.

MARY

/za scénou/ Už vstává?

LEN

Chci ti pomoci.

PAM

Nestojím vo tvou pomoc.

LEN

Když se sama vo sebe neumíš starat.

PAM

Vypadni.

LEN

Někdo -

PAM

Ježíši Kriste!

LEN

Potřebuješ někoho. /Krátká pauza/ Jednáš se mnou jak s vonucí. Ale já si to už dlouho líbit nenechám.

MARY

/za scénou/ Pamelooo!

PAM

/volá/ Drž hubu! Mám vás všech plný zuby. /Krátká pauza/ Drž hubu!

/LEN odejde/

Zaplaťpánbůh!

MARY

/za scénou/ Vstala už konečně?

/LEN nezřetelně odpoví. Pauza. PAM vytrhne prostěradlo, které jí LEN zastřelil za matrací. LEN se vrátí s dítětem/

LEN

/dítěti/ No tak! No tak!

PAM

Panebože!

LEN

No podívej se. Je to máma?

PAM

Jídlo má na stole.

LEN

To počká.

PAM

Nemysli si, že kvůli její bryndě vstanu z postele.

LEN

Vem si ji.

PAM

Vodnes ji!

LEN

Měla by sis ji vzít.

PAM

Přestaň mi vykládat, co mám dělat.

LEN

Jakou dobu ses na ni ani nekoukla.

PAM

A taky nekouknu.

LEN

Udělaloby ti to dobře. /Pauza/ No tak!

PAM

Dals mu můj dopis?

LEN

Říkal, že má moc práce. To víš, je sezóna.

PAM

Pchá!

LEN

Mám ti to jídlo přinést?

PAM

Jak chceš.

LEN

Pozná tě po hlase.

PAM

Vodnes ji, než zase spustí.

LEN

To je dobrý na plíce.

PAM

Ty mě přece tak votravuješ, Lene.

LEN

Já vím.

PAM

Deš mi šíleně na nervy.

LEN

Někdo se vo tebe musí starat.

PAM

No a zas sme tam: víš dobře, že tydle řeči nesnáším. /Posadí se/ Já se z týdle díry zblázním. - Vodnes ji.

LEN

Nemůže celý dni jen ležet. Někdo ji vobčas musí pochovat.

PAM

/se opře/ Co je mi do toho? Její táta vo ni nemá nejmenší zájem. A já bych mohla bejt v posledním tažení a von nemá pět minut času.

LEN

To se na to vykašlu takhle se kvůli tobě honit, když ty pro to nemíniš nic udělat! /Chce jí položit dítě do náručí/

PAM

Řekla jsem ti, abys to vodnes! Di vode mě pryč! Ty troubo jeden! Ty idiote pitomá! /Volá/ Mamí!

LEN

Tak ji tu pro změnu máš! /Položí jí dítě na postel/

PAM

Máš rozum? Dyk spadne! Chyť ji!

/LEN položí dítě tak, aby nemohlo spadnout/

LEN

Nejsem žádná chůva.

PAM

/volá/ Mamí! - Já vím, proč Fred nepřišel - tys ty můj dopisy roztrhal.

LEN

To udělal von.

PAM

Ty lháři jeden prolhanej! /Odvrátí se od dítěte/
Já na ni ani nešáhnu.

LEN

Zůstane tu celou noc.

PAM

Tak takhle vypadá ta tvoje pomoc.

LEN

/zvedne dítě/

PAM

No vidíš!

LEN

Nechci, aby se to dítě kvůli našim hádkám ještě nastydlo. /Jde ke dveřím/ Říkal, že se tu zastaví.

PAM

/se otočí/ Kdy? /Otočí se zpátky ke zdi/ Co říkal?

LEN

Vyřídil jsem mu, že s ním chceš mluvit. Pověděl, že má plný ruce práce. Tak sem mu řekl, že mám dva lístky na fotbal. Von se tu pro ně zastaví.

PAM

V sobotu?

LEN

Dneska.

PAM

/se otočí/ Že už je dole.

LEN

Není.

PAM

/volá/ Mamíí - není tam Fred? Frede! Třeba přijde dřív.

LEN

Nejdřív za půl hodiny.

PAM

Doufám, že jeho klub vyhraje.

LEN

Třeba přijde pozdějc.

PAM

Na fotbal určitě ne. Řekni třeba - leží nahoře,

jestli ji chceš vidět. To bude nejlepší.

LEN

/se dívá na dítě/ Usnula.

PAM

Co sem v posteli, nemá udělaný nehty.

MARY

/za scénou/ Lene!

LEN

Mám ti přinést nůžky?

PAM

Ta nedá pokoj, dokad' tam nepřideš. - Já mám svý.

MARY

/za scénou/ Leonarde! Copak neslyšíš? /Za dveřmi/
Kolikrát tě mám ještě volat! /Vejde/ Volám tě nej-
míň půl hodiny. Dyk už to nebude vůbec k jídlu.

LEN

Jen uložím to mrně.

MARY

To je naposled, co chystám teplý jídlo. Na to se
spolehni. /PAMELE/ A ty si zejtra usteleš sama,
ty. /LENOVI/ Už se nebudu honit kolem horkejch ka-
men. Stejně mi nikdo nekoupí nový. /PAMELE/ Nemů-
žu si dovolit živit tě na tu tvou ubohou nemocen-
skou. Jestli někdo patří do postele, tak jsem to
já.

PAM

Že mám ale kruhy pod vočima.

LEN

Ale ne.

PAM

Je mi bídně.

LEN

Vypadáš dobře.

PAM

Měla bych se aspoň umejt.

LEN

To jo.

Š e s t ý o b r a z

V parku. Prázdná scéna. Fred drží udici do hlediště. Na sobě má texasky a starou, oblyškanou koženou bundu. Len sedí vedle na malé plechovce. Na zemi leží krabice s návnadami. Váří se tam plno všelijakých krámí, krabice s plováky, láhev s mlékem, krabice od cukru, polní láhev, podběrák.

LEN

Přijdeš dnes k nám?

FRED

Ne.

LEN

Je sobota.

FRED

Hm.

LEN

Ta bude votrávená.

FRED

To bude.

/Pauza/

Měl by sis vobstarat pořádněj prut.

LEN

To si nemůžu dovolit.

FRED

Jak myslíš.

LEN

Puč mi svůj.

FRED

Trhni si nohou.

/Krátká pauza/

LEN

Vadím ti?

FRED

Co?

LEN

Když tu sedím.

FRED

Je to tady pro každého.

LEN

Říkáš.

FRED

Je chladno.

LEN

Puč mi svou bundu.

FRED

Di se bodnout.

LEN

Co tě stála?

FRED

Dostaneš ji na splátky.

LEN

Bezva.

FRED

/přejíždí rukou prut/ Dobře sedí v ruce.

/Pauza/

LEN

Říkala, že přijdeš na televizi.

FRED

To je novina.

LEN

Ani nevím, co dávaj.

FRED

Mně je to putna.

LEN

Nekoukal sem se. /Krátká pauza/ Ale je to jedno.
Můžeš se mrknout do novin, kdybys -

FRED

Nech toho.

LEN

He?

FRED

Nevotravuj s tím furt.

LEN

Beze všeho. /Krátká pauza/ Máš recht. Myslel jsem -

FRED

Hele, Lene, přišel jsem si zachytat a ne poslouchat ty tvoje kecy.

/Krátká pauza. LEN stojí. Kouká do vody a popojde kousek doprava/

Fakt, Lene - dej s tím pokoj.

LEN

Já jen řek, že máš recht. Když holt nemůžeš -
/Nedořekne/

/Pauza/

FRED

Sakra!

LEN

Co je?

FRED

Žížala je v tahu.

LEN

V tahu? Sežrali ji.

FRED

Blbost.

LEN

Co jinýho?

FRED

Utrhla se.

LEN

Přidělal jsem ji, jaksi mi řek.

FRED

/vytáhne udici/ Hele, pocem. Koukej. /Vyndá žížalu z krabice/ Takhle si vytáhneš žížalu. Zmáčkneš ji v prstech, až je po ní. To za prvé. Pak kousek utrhneš. Na, podrž to. /Podá LENOVI kousek žížaly/

LEN

Hm.

FRED

Pak ji navlíkneš na háček. Přetáhneš ji přes vlasce - ukaž - podej mi ten druhý kousek. Tak. Teď navlíkneš ten druhý kousek, ale necháš kus žížaly viset s háčku, aby se mrskal ve vodě. Pak zas stáhneš ten první kousek s vlasce dolů a zakreješ tím háček. Jasný?

LEN

Dyk sem to tak udělal.

FRED

Jo. Musí se to ale dělat s citem. Fajn. /Dlouhé ticho/ Stojí to všechno za hovno. /Ticho/

LEN

Ráno deme na pracák.

/FRED zavrčí/

Něco se dělat musí. /Ticho/ To nejní žádný život, to je srab a neštovice.

FRED

Jo, jo.

/Ticho. LEN se kouskem dřívka hrabe v plechovce na žížaly/

Musíš je krmit mlíkem.

LEN

Fakt?

/Ticho/

Ale já jí řeknu, že nepřideš.

FRED

Lene!

LEN

No, mělo by se jí to říct.

FRED

Nepovídej.

LEN

Nemůžeš jí jen tak -

FRED

Co?

LEN

Drž hubu chvíli.

FRED

Hele, brácho, nech si ty kecy a dej mi čouda.

LEN

Nedám.

FRED

Dyk seš napakovanej.

LEN

Vyžírko! Kuř si ze svýho - ta zas bude celou noc strašit. To bude zábava. - Že máš tu drzost chtít vode mě cigára, dyž víš, že sem na dně - vypadá to, že ji necháváš čekat schválně.

/Krátká pauza/

FRED

Tys ji přece taky přefik, ne?

LEN

Jednou.

FRED

No vidíš.

LEN

Co?

FRED

Tak si posluž.

LEN

Nechce vo tom ani slyšet.

FRED

Jak to?

LEN

Vod tý doby, co byla s tebou.

FRED

No jo, co vod nich chceš. Ženský jsou všechny stejny. Jakmile jednou ztratěj zájem, je nadobro konec.

LEN

Nenechá na sebe ani šáhnout.

FRED

To je normálka. Dej mi cigáro.

LEN

Nedám.

FRED

Tak si polib prdel.

/Krátká pauza/

LEN

Hele - brácho.

FRED

No?

LEN

Jaká je?

FRED

Jako v posteli?

LEN

Jo.

FRED

De to. To záleží na chlapovi.

LEN

No a?

FRED

Hele - takovejch můžu mít.

/Ticho/

LEN

Nějak se stmívá.

/Ticho/

FRED

Takže bysme toho nechali.

LEN

Jo, hned.

FRED

Jak to v tý díře můžeš vydržet.

LEN

Už sem viděl horčí.

FRED

Já teda ne.

/Krátká pauza/

LEN

Hele - brácho.

FRED

Co zas?

LEN

Proč po tobě tak jede?

FRED

To dělají všecy.

LEN

No jo - ale proč kvůli tomu stůně?

FRED

Dí do pytle, někde se nastydla.

LEN

No jo, ale proč je taková?

FRED

Jak to mám vědět?

LEN

Dyk chtěj všecy to samý, co já vím. Musíš mít teda něco extra.

FRED

To je fakt. Hele!

LEN

Co je?

FRED

Tiše. /Pauza/ Měl sem dojem, že něco zabralo./Pauza/
To nic nebylo.

/Napětí povolí. FRED se koukne k nebi/

Tak to teda zabalíme.

LEN

No fakt je, že sou na to všecky ušitý.

FRED

Hm?

LEN

Všecky chtějí to samý.

FRED

Ach, bože.

LEN

Mám dojem, že se mnou hraješ betla.

FRED

Já?

LEN

Jako prve s tím jikrnáčem, co uplaval.

FRED

Já nevím, vo co ti de. /Kroučí hlavou/

LEN

Takovejhle! /Protáhne ruce asi na půl metru/

FRED

/se směje/ To víc! /Ukáže asi metr/

LEN

No jo! Tak z toho je teda nemocná.

FRED

Teď mi dej čouda.

LEN

Nedám.

FRED

/si odplivne/ Tak abych si zapálil vlastní. /Vy-
táhne si cigaretu, kterou má v náprsní tašce. Kra-
bičku přitom nevyndá z kapsy/

LEN

Abý se do tebe nedali moli.

FRED

Už ti někdo někdy zacpal hubu žížalama?

LEN

V poslední době zrovna ne.

FRED

Tak se ti to teď může stát.

LEN

Hele, dej mi cigáro.

FRED

Vyžírko! /Dá LENOVÍ cigaretu/

/LEN FREDOVI zapálí/

LEN

Víš, že sem často poslouchal?

FRED

Co poslouchal? - Co to tu blábolíš?

LEN

Tebe a ji.

FRED

Mě a koho?

LEN

Dyž ste byli v nejlepším.

FRED

V čem?

LEN

Když ste si to rozdávali.

FRED

Kristepane.

LEN

Jo.

FRED

Nekecej.

LEN

Fakt. Celou noc sem nemoh spát. Vy ste snad tré-
novali na olympiádu.

FRED

/si dá šluka/ A to si ani nepíp?

LEN

Proč, dyk je to děsná sranda, ne?

FRED

/pokrčí rameny/ Myslíš? A nepřipadal sis trochu
jako vadnej? /Zahodí cigaretu a zašlápne ji/ Kris-
tepane. Vo důvod víc, abych ji pustil k vodě.

LEN

Nechtěj to hodiť na mě.

FRED

A ty si poslouchal?

LEN

Nemoh sem si pomoct.

FRED

Jak to? /Položí si prut, dřepne si a začne si sbí-
rat věci/ Tobě vadilo, že sem za ní chodil?

LEN

I dyby, co by to bylo platný?

FRED

Neměl sem poněti.

LEN

To ty jakživ nemáš. Ale mně je to putna.

FRED

Měl sem dojem, že je volná.

LEN

Chceš pomoci?

FRED

Ne. Podej sem tu plechovku. /V tichosti si balí věci/ Proč si něco neřek? Vod čeho máš hubu?

/Ticho. Přichází MIKE. Přes rameno má hozený chlebník a nese si prut. Na hlavě má malou barevnou čepici/

Chytils něco?

MIKE

Nestojí to za řeč.

LEN

Škoda času.

MIKE

To je fakt.

FRED

Byl velkej vítr.

MIKE

Co děláš?

FRED

Teď?

MIKE

Jo, dnes večer.

FRED

Máš něco v plánu?

MIKE

Nákej ten vodvaz.

FRED

Sem pro.

MIKE

Tak poč s náma.

FRED

Vyrazíme do ulic?

MIKE

Jak seš na tom s prachama?

FRED

Úplně dutej. A ty?

MIKE

Pumpnu mámu.

FRED

Pamatuj i na mě.

LEN

To bude tak na autobus.

MIKE

Stavím se pro tebe.

FRED

Ne kór brzy. Chci se eště vykoupat.

MIKE

Člověk nikdá neví, s kým vlez do postele.

FRED

Po vosmý.

MIKE

Dneska bych si dal říct.

LEN

Co?

MIKE

Pěknýho zajdu.

FRED

/imituje výstřel/ Prásk!

MIKE

Ten je vycejtí na sto metrů.

FRED

Mám holt silnej magnet.

/Přijde PAM. Před sebou tlačí kočárek s nataženou boudičkou. Na rohu boudičky má připevněn modrý nafukovací balónek/

PAM

Ahoj!

FRED

Co tu děláš?

PAM

Jdu na špacír.

MIKE

/kývne na kočárek/ A není na to trochu pozdě?

PAM

/FREDOVI/ Co jsi chytil?

FRED

Nic.

PAM

/se chce podívat/ Ukaž!

FRED

To není nic pro tebe.

PAM

Aby se ti něco nestalo.

MIKE

Vo chlup si nás propásla.

PAM

/FREDOVI/ Co se tak štětíš?

MIKE

Jsme zrovna na vodchodu.

FRED

Proč to s sebou vláčíš?

PAM

Chtěla jsem se projít.

FRED

Trochu pozdě.

PAM

Proč?

FRED

Dyk už to má dávno spát.

PAM

Trochu čerstvého vzduchu nikoho nezabije.

FRED

Měla sis vzpomnout dřív.

PAM

Neměla jsem čas. Proč sis nevzpomněl ty?

FRED

To dobře víš.

PAM

Kdy přijdeš?

FRED

Někdy se stavím.

PAM

Kdy?

FRED

Eště nevím.

PAM

Kdy asi?

FRED

Pozdějc.

PAM

Mám něco nachystat k jídlu?

FRED

Ne.

PAM

Nic mi to neudělá.

FRED

Máma už se mnou počítá.

PAM

Mám dva pěkný řízky.

FRED

Škoda.

PAM

Uvidíme, třeba na ně budeš mít chuť. Nikdo teď doma není. Zbavila sem se jich.

FRED

Škoda, žeš to neřekla dřív.

PAM

Tak v kolik?

FRED

Já teda přídu.

PAM

Určitě?

FRED

No jo.

PAM

Řekni rovnou, jestli ne.

FRED

Přídu.

PAM

To znamená, že ne.

FRED

Jak myslíš.

PAM

Proč to neřekneš rovnou?

FRED

/si sebere věci. MIKOVI/ To bysme měli.

PAM

Myslíš, že je to nějaká zábava čekat celou noc pro nic za nic?

MIKE

Tak dem?

FRED

/se rozhlédne/ Jo.

PAM

Proč aspoň jedinkrát nedovědeš říct pravdu.

FRED

Máš recht. Tak teda nepřídu.

LEN

Pam -

PAM

Ty si vůbec nemínil přijít.

LEN

Zase si zapoměla zabrzdit kočárek.

MIKE

/FREDOVI/ De se?

PAM

/LENOVI/ Tak to udělej sám, ty chytráku!

FRED

/MIKOVI/ Jo.

PAM

/FREDOVI/ Já to věděla vod začátku.

FRED

No tak, Pamelo. Běž hezky domů.

PAM

Frede.

FRED

Já vím.

PAM

Nechtěla sem tě otrávkovat. Chtěla sem bejt k tobě milá. Ale já už to asi jinak neumím.

FRED

Di domů, do tepla. Už je pozdě.

LEN

/nastaví brzdu/ Měla bys bejt vopatrnější.

PAM

/FREDOVI/ Jo to moje chyba. Pořád se mi to všechno honí v hlavě.

FRED

Moc vo sobě přemejšlíš, to je vono.

PAM

To je z' těch prášků, co mi dávají.

MIKE

/FREDOVI/ Tak deš nebo nejdeš?

FRED

Jo.

PAM

Ne.

FRED

Stavím se někerej večír příští tejden.

PAM

Nestaviš.

FRED

V pondělí večer. Co říkáš?

PAM

Stejně si to zas rozmyslíš.

FRED

Rovnou z práce.

PAM

To už si říkal kolikrát.

FRED

Co už mám víc dělat?

PAM

Já teď domů nemižu.

FRED

No tak, dyk vono se to všechno spraví.

PAM

Jestli budu eště jeden večer sedět sama doma, tak se z toho zblázním.

FRED

Máš přece dítě.

PAM

Aspoň dnes. Já už nevydržím bejt sama. Musela sem jít ven. Já nevím, co dělám. To dítě by mělo bejt dávno v posteli. Poď, vodvezem ho domů, Frede. Už jednou mělo zápal plic.

Fred

Vodvez ho domů sama.

PAM

Eště jednou naposled. Víckrát tě už nebudu vtravovat. Příště řeknu mámě, aby se mnou zůstala.

FRED

Nemá to cenu.

PAM

Už si ji dlouho neviděl, víd? /Otočí kočárek/ Hezky přibejvá.

FRED

Jo.

PAM

Už tolik nebrečí jako dřív. Aspoň ne v jednom kuse.

MIKE

A co je nám do toho?

PAM

Ťu-ťu, ťutu. Řekni táta.

FRED

Hm, je to roztomilý. /Dívá se jinam/

LEN

Ani nemuká.

PAM

Jako ryba.

FRED

Co jí dáváš?

PAM

Aspirin.

FRED

A pomáhá?

PAM

Bude spát až do rána. Nebude tě rušit. Kdy teda přijdeš?

FRED

No, stavím se. Nevím přesně kdy.

PAM

To nevadí. Hlavně když vím, že přijdeš.

FRED

Tak jo.

PAM

Škoda těch řízků. Já je přece jen usmažím, dybys -

FRED

No jo, dobrá. To záleží na tom -

PAM

Já počkám.

FRED

Hele, třeba to bude pozdějc.

PAM

To nevadí.

FRED

Pam.

PAM

Já si zatím budu krátit dlouhou chvílí čokoládou.

FRED

Tady je takovejch chlapů všude kolem. Proč si nevybereš někýho jinýho?

PAM

Nechci.

MIKE
oyl

Já bych k máni, kočičko. Ale musela bys poslouchat jak hodiny.

PAM

Copak se můžu hnout s tím harantem na krku? Kdo by si mě tak asi všim?

FRED

Máma by ti ho mohla pohlídat.

MIKE

Když jí vrazíš nějakou tu pětku.

FRED

Dyks to ani nezkusila.

PAM

Nemůžu.

FRED

Budeš muset.

PAM

Nemůžu. A ani nechci!

FRED

Mě už teda rozhodně neuvidíš.

PAM

Ne.

FRED

Jednou s tím musíme skončit.

PAM

Slibils to!

FRED

Škoda času!

PAM

Voni to slyšeli.

FRED

Ne.

MIKE

Deme, brácho.

FRED

Mezi náma je konec.

MIKE

Je to dost. Frčíme.

PAM

Aspon dneska. Mně je jedno, jestli deš za holkama.
Ale příd potom domů, Aspon jednou. Dám ti pokoj.
Nechám tě spát. Prosim tě.

FRED

Ježíši Kriste!

PAM

Tobě je všechno fuk. Tři tejdny sem ležela jako
lazar. Všichni se na mě vykašlali. Klidně sem moh-
la umřít. Všichni! /Začne vozit kočárek/

MIKE

Škoda že to nevyšlo.

PAM

/se zastaví/ Seš táta toho dítěte. Abys věděl! Z
toho se nevykroutíš!

FRED

Jak to chceš dokázat?

PAM

Já to vím!

FRED

Jo tak, ty to víš?

MIKE

Páni!

FRED

Dyk se s tebou vyspal každej druhej chlap tady
v okolí!

PAM

Ty lháři!

FRED

Ták? /MIKOVI/ Už jsi ji měl?

MIKE

Eště ne.

FRED

Tak seš na radě. /Ukáže na LENA/ A co tendle?
/LENOVI/ Co? /MIKOVI/ Ty seš asi jedinej chlap
kromě tech mrtvejch na hřbitově, kerej si s ní
eště nevrz.

PAM

Já tě nenávidím!

FRED

No, konečně!

PAM

Dobytku!

FRED

Eště lepší. Teď už se vodser!

PAM

Taky že jo.

MIKE

Pá-pa.

PAM

A toho zatracenýho haranta můžeš pověsit tý svý

děvce kolem krku! Řekni jí, že je to prezent vo-
de mě!

/PAM odejde. Kočárek nechá stát/

MIKE

Tak se nám ta večerní zábavička slušně rozbíhá.

FRED

/volá/ Nemysli si, že si to vemu! Ten tu hezky
zůstane!

MIKE

To ji necháš jen tak klidně vodejít?

FRED

Eště ty začínej! Mám toho dost vod ní!

LEN

Snad abych šel za ní.

FRED

Pošli ji zpátky.

LEN

Podívám se, co s ní je.

/LEN odejde za PAM/

FRED

/volá/ A co to dítě? Vem si ho s sebou!

/MIKE za ní zahvízdá/

Do prdele!

MIKE

Von ji pošle zpátky.

FRED

Na to nemá dost kuráže. Zavezeme to tam, až pu-
dem domů.

MIKE

Nech to tady. Takhle bysme se nikam nedostali.

FRED

Počkáme pět minut.

MIKE

Tu už víckrát neuvidíš.

FRED

Kdyby mě v životě nepotkalo nic horšího.

MIKE

Nepohlídala by ti to ta tvoje Líza?

FRED

Ta by mi asi vyškrobala voči.

MIKE

/si sedne/ Už v otevřeli ten novej kostel na rohu.

FRED

/si sedne/ No a?

MIKE

Tam je klub.

FRED

Prosím tě.

MIKE

Mohli bysme tam něco rychlýho nabalit.

FRED

Dnes večer?

MIKE

No.

FRED

Ale jdi!

MIKE

Fakt!

FRED

Co mi to chceš namluvit?

MIKE

Na takovou kvalitovku - nic lepšího nenajdeš.

FRED

Prosím tě, vodkdy?

MIKE

Už sem tam jednou byl. Je to plný děvek - kusy - bez problémi.

FRED

Fakt?

MIKE

Ten starej blbec se tam modlí se zavřenejma vo-
čima a ty si můžeš šáhnout, kam chceš. Pak to
tam jednou policajti vyběhli a nějaký čas to
bylo zavřený.

FRED

Nekecej.

/PETE a COLIN přicházejí zprava/

PETE

Tak jak to vypadá?

MIKE

Je to na pytel.

COLIN

Pane stavitel.

MIKE

Stojí to za zdrávas královno.

PETE

Hm! Hm!

COLIN

Co je dnes na programu?

MIKE

Sranda.

/Po PETOVI a COLINOVI přijde BARRY/

BARRY

Chytáš ryby?

FRED

Ne, strojím vánoční stromeček.

BARRY

Kdo takhle hazardoval kouřením?

MIKE

Kde?

BARRY

Takový velký vajgly.

PETE

Ten asi akorát čeká, až vypadnem, a pak se na ně vrhne.

FRED

/mávně rukou/ Poslyžte si.

MIKE

Máš na to taky krabičku?

COLIN

Jako starej santusák?

BARRY

Hele - co je to tady za dítě?

COLIN

/uvidí kočárek/ K čemu je to dobrý?

MIKE

Vozej se v tom brambory.

FRED

/hodí BARRYMU špačka/ Na - chytej!

COLIN

Kdo to tu nechal?

BARRY

Fán ho vyvez na procházku.

PETE

To je vod něj hezký.

FRED

Děte do hajzlu!

BARRY

Takovýhle řeči si před tím cvrčkem laskavě vypust. Hele, pocem!

/COLIN a PETE jdou ke kočárku/

Komu je to podobný?

/Smějí se/

MIKE

Nestrkej mu ten svůj hnusnej rypák do ksichtu!

PETE

Moh by ho chytnout psotník.

BARRY

Tatínek ho teď přebalí.

COLIN

/pobaveně/ Harant malej!

FRED

Eště to vzbudíte a pak to můžete uspávat.

/COLIN a PETE se smějí/

BARRY

Uspávat?

COLIN

Ten by to uspal nadobro.

PETE

Cihlou.

MIKE

Jemu je putna, jestli to bude vzhůru celou noc.

BARRY

Komu ne. Já sem pro všechny děti v okolí ten hodnej strýčinek. /Houpe kočárkem/ Houpy hou hou hou.

MIKE

/FREDovi/ Chceš tu vystát dulek nebo co?

FRED

Eště moment, třeba se vrátí!

MIKE

Měli jsme říct Lenovi, aby u toho počkal.

FRED

To sme prošvihli. Vypařil se jak duch.

MIKE

Syčák jeden.

FRED

Zatracený ženský!

MIKE

Vidíš něco lepšího?

/FRED a MIKE sedí dole vlevo. PETE a COLIN jsou vpravo. BARRY vozí kočárek/

BARRY

Na vrchol stromu kolíbku vynes, ať se tam zhoupne, dítě se poměje, hned jak jen vítr foukne. Větev však praskne, když uhodí hrom, na zemi dítě je, kolíbka i strom a z rozbitý hlavičky vystříkne mozeček a tatínek má zas čím krmit ryby.

/Všichni se smějí/

FRED

Aspoň ušetří za červy.

/BARRY popadne balónek/

COLIN

Myslel jsem, že jsou teď růžový.

BARRY

/drží ho obscénně/ Pudeš se mnou večer do biáku, kočička? Hele, von se dá vohnout.

MIKE

Tak to není po tatínkovi.

BARRY

/ho přifoukne/ A co takhle?

COLIN

Pomalů.

BARRY

/ještě ho přifoukne/ Teď už spí. /Fouká dál/

COLIN

Nech toho.

MIKE

To mi připomíná, že sem si dnes chtěl namontovat nákou buchtu.

/BARRY nafukuje. Balón praskne/

COLIN

Dostals mě! /Padne na zem/

/BARRY jede na něj kočárkem/

Di pryč! Nebo mi budeš koupit nové oblečení

BARRY

/ho objede/ U stejného vetešníka?

PETE

Neviděli sme se už někdy, srdíčko?

BARRY

Nešahat!

PETE

Co kdybysme spolu hupsli do křoví.

COLIN

Stačíš na dvě?

BARRY

A co ten prcek?

PETE

Ten je na mě moc mladej. /Ošahává BARRYHO/

BARRY

Tumáš, vole! /Prudce odstrčí kočárek za COLINEM/

/Kočárek najede na PETA/

PETE

Vole!

/PETE a BARRY zírají jeden na druhého, PETE se chystá kočárek poslat zpátky - čeká - hraje si s BARRYM, který neví, kdy kočárek vyjede. Slyšíme, jak si MIKE a FRED v rohu povídají/

MIKE

Když v kostele nic neutrháme, tak víš co?

FRED

Nevím.

MIKE

Vobrazíme noční prádelny.

FRED

Ty máš ale výdrž, všecka čest.

MIKE

Je tam plno paniček.

FRED

To sou ale samý starší ročníky.

MIKE

Jo, ale uměj.

/PETE pošle kočárek prudce na BARRYHO.
BARRY ho zachytí zvednutou podrážkou
a vši silou ho pošle zpátky. PETE u-
stoupí. COLIN kočárek zastaví/

PETE

Hi boune!

COLIN

Co je mu?

BARRY

Nešahaej na mě s těma špinavejma prackama!

PETE

Von toho smrada ještě přizabije.

BARRY

Ale? A kdo přejel tam toho?

PETE

To je něco jinýho.

BARRY

Jo - protože tě nikdo neviděl.

/PETE vytrhne COLINOVÍ kočárek, oto-
čí ho a prudce ho rozjede proti BARRY-
MU. BARRY ho zastaví/

Ajeje. /Dívá se do kočárku/

COLIN

Co je?

/COLIN a PETE přistoupí blíž/

Vono to nemůže v otevřít voči.

BARRY

Dyks to vzbudil.

PETE

Koukej na ty zařatý pěstičky.

COLIN

No.

PETE

Asi mu chce jednu vrazit.

COLIN

Ani bych se nedivil.

PETE

Z toho bude jednou boxer.

BARRY

Nejni to holka?

PETE

Myslíš, že bys to poznal?

BARRY

Jak se to uspává?

PETE

Musíš to zatahat za vlasy.

COLIN

Co?

PETE

Takhle. /Zatahá dítě za vlásky/

COLIN

Dyk to bolí.

/Všichni se smějí/

MIKE

Co to tam dělá?

COLIN

Tahá to za vlasy.

FRED

Počkej, jak ho máma prožene.

MIKE

Ubožáček.

BARRY

Se jen vytahuje.

COLIN

Chce získat podvazkovéj řád.

MIKE

/přistoupí ke kočárku/ Ukaž, jak ti to de!

/PETE tahá dítě za vlasy/

No jo.

BARRY

Vono to ani nepípne.

COLIN

Ten harant je asi polomrtvej strachem.

MIKE

Furt je eště vzhůru.

PETE

Von s náma nechce nic mít.

BARRY

Tak ho štípni.

MIKE

Třeba to pomůže.

BARRY

Asi takhle. /Štípne dítě/

COLIN

Koukni na tu jeho pusu.

BARRY

Zívá na celý kolo.

PETE

Aspoň je vidět náká snaha.

MIKE

Stáhni mu gatě.

COLIN

Júú!

MIKE

Jen aby v nich neměl naděláno.

PETE

Ha!

BARRY

Táák! /Vyhodí do vzduchu plenky/ Jééé!

COLIN

Páni!

/Všichni se smějí/

MIKE

Jak kope nohama.

COLIN

Ty sou ale vošklivý.

BARRY

Fúúj!

MIKE

Jak s nima mrská.

PETE

Má záchvat.

BARRY

Podělalo se.

/Všichni se šklebí/

COLIN

Zacpi mu nos.

MIKE

To je dobrý proti škytavce.

BARRY

Flusni mu na ty jeho fajfky.

MIKE

Se ví!

COLIN

Ha! /Plivne do kočárku/

MIKE

To je trefa!

PETE

Vraž mu jednu!

MIKE

Ale bacha!

COLIN

Dyk tu nikdo není!

/PETE dítě uhodí/

Ták! Abys mu neublížil!

MIKE

To ani nejde.

BARRY

V tomhle věku.

MIKE

Se ví, že ne, to ještě nic necejtí.

PETE

Jako zvíře.

MIKE

Vraž mu ještě jednu.

COLIN

Počkej - já nic nevidím.

BARRY

Jen do toho.

PETE

Jasně.

BARRY

Takhle! /Praští dítě/

COLIN

A takhle! /Taky ho praští/

MIKE

To je sranda!

PETE

Nářez mu dělá dobře. Jednou sem vo tom čet.

BARRY

/FREDovi/ Proč si taky nepřisadíš?

FRED

Hele, moje to není.

PETE

Nebuď srab. Konej svou povinnost.

/PETE hodí FREDovi kámen/

FRED

Mně do toho nic není. Ale dobře jí tak.

BARRY

Hele, můžu se na něj vyčůrat?

COLIN

Ty prase!

MIKE

Máš sirky?

/Všichni se smějí/

PETE

Takový prstíčky by se asi dobře lámaly.

COLIN

Krrf

PETE

Víte, co s nima dřív dělali?

MIKE

No.

PETE

Dusili je.

BARRY

Hm. To by bylo.

COLIN

Vypadá jako Čínan.

BARRY

Skobu má jak židák.

FRED

Nechte to dítě bejt.

PETE

A proč?

FRED

Koleduješ si vo rvačku?

PETE

Jakou rvačku?

MIKE

Jaký dítě?

COLIN

Já žádný dítě nevidím.

BARRY

Já taky ne.

PETE

Snad by ses nepral s kamarádama?

FRED

Mějte rozum.

BARRY

Stejně je to nákej hcípák. Parchant pitomej.

/Prudce kočárkem trhne/

PETE

Takhle člověka věšej - trhnutím mu zlámou vaz.

MIKE

Stejně z něho vyroste blbeček.

PETE

Nebo kripl.

BARRY

Má bejt po kom.

PETE

Smrade jeden. /Prudce kočárkem trhá/ Dyk ty se přestaneš šklebit.

MIKE

Hele! Fuj!

COLIN

Co?

/Všichni se otřesou hnusem/

PETE

Vomaž mu to vo hubu.

BARRY

Se ví.

PETE

Ukaž!

/PETE pomaže dítěti obličej. Všichni se řehťají/

BARRY.

Pusť mě na to. To je moje.

PETE

Ty to neznáš?

/BARRY to udělá. Všichni se smějí/

COLIN

Má toho plný voči.

FRED

Bude z toho průser.

MIKE

Copak může mluvit?

PETE

A má bejt?

FRED

Já vás varoval.

COLIN

Drž hubu.

BARRY

Eště se ho ani nedotk., dával sem si bacha.

COLIN

To víš, má nahnáno.

FRED

Myslíš?

PETE

Tak dělejt

BARRY

Se ví!

PETE

Bojí se, že by ho zrychtovala.

FRED

Pff! /Podívá se do kočárku/ Páni!

PETE

Tak ukaž, co umíš?

/PETE hodí FREDOVI kámen. FRED se ho nesnaží chytit. Kámen spadne na zem. COLIN ho zvedne a podá ho FREDOVI/

MIKE

/klidně/ Myslíte, že by to šlo?

COLIN

/klidně/ Nikdo tu není.

PETE

/klidně/ Žádněj vo nás neví.

MIKE

/klidně/ Nechala to tu stát.

BARRY

A je to hotovka.

PETE

/klidně/ Můžeš si dělat, co chceš.

BARRY

Co bysme se trochu nepobavili.

PETE

/klidně/ Takovou šanci hned tak nechytneš.

/FRED hodí kámen. COLIN se podívá do kočárku/

COLIN

Vedle.

PETE

Tenhle nebude vedle. /Hodí kámen/

BARRY

A tenhle taky ne. /Hodí kámen/

COLIN

/se rozhlíží po zemi/ Krucinál, kde sou všechny šutry?

MIKE

Vodvezli je na pouť.

PETE

A jako na pouti. Tři rány za šilas. Každá trefa vyhrává.

MIKE

/hodí kámen/ Auuu!

COLIN

Slyšíte?

BARRY

Dej sem pár šutrů. /Vezme si pár kamenů od COLINA/

COLIN

/hodí kámen/ Rovnou za ucho.

PETE

A teď do huby.

BARRY

A do pipinky!

FRED

/zvedne kámen, plivne na něj/ A jednu pro štěstí, čubko. /Hodí/

BARRY

Juuuuu!

MIKE

To sou rány!

/Zazvoní zvon/

Hele, máte někdo sirky? /Vyndá jich pár z kapsy/

BARRY

Co to bude?

MIKE

Dávej bacha. /Hází hořící zápalku do kočárku/

/BARRY hodí kamenem. Mine těsně MIKA/

Dávej pozor, vole!

PETE

Elbouné! Uhas to!

MIKE

Celej žičnej. Teď máš, co si chtěl.

PETE

Za chvilku máme na krku celej park!

/Zvon vyzvání/

COLIN

Hele, už zavírají!

MIKE

Zavolej spolek na ochranu zvířat.

/Zvon vyzvání/

FRED

Zavírají vrata.

PETE

/odchází/ Vím vo díře v plotě.

BARRY

Moment! /Hledá kámen/

PETE

Nech už toho!

BARRY

Eště naposled! /Hodí ještě jednou kamenem, za-

tímco ho PETE strká pryč. Netrefí se/ Krucinál!
/PETOVI/ Ty si do mě strčil.

PETE

Di do háje!

BARRY

Musím to zkusit ještě jednou!

/Ostatní odešli vlevo. Vyndá z kočárku kámen a bez míření ještě jednou hodí. Trefí se/

Tááák!

COLIN

Kde je ta díra?

MIKE

V prdeli.

FRED

Páni! /Běží a sebere prut a plechovky/

BARRY

Zatracenej parchant jeden mizernej! /Kopne do kočárku. Pak odejde vlevo/

PETE

Poď už!

/Zvon vyzvání. FRED se moří s prutem a plechovkami. Pak vztekle zahodí jednu plechovku/

FRED

Počkejte! /Odejde vlevo/

/Všichni odejdou vlevo a je slyšet, jak
funějí a hekají. Dlouhá pauza. Zdola
z levé strany přichází PAM/

PAM

To sem si mohla myslet, že tě tu nechají. Eště
že se vo tebe aspoň někdo stará. Máma už je tády.
/Chopí se kočárku a jede s ním pryč. Mluví zpěva-
vým hlasem, dost nahlas, ale jen pro sebe/ Kdopak
ti sebral balónek? Ten ti dala babička. Tak co,
necháš mě dnes trochu vyspat? Tak hajej, daďej.
Za chvílku sme doma. Je tam teploučko. Nikdo ji-
nej tě nechce. Hezky teploučko. Už jsme skoro do-
ma.

S e d m ý o b r a z

Vězeňská cela. Vlevo uprostřed bedýnka. Jinak je
scena prázdná. Zleva přichází Fred. Přes hlavu
má přehozený plášť do deště. Sedne si na bednu.
Po krátké pauze si plášť sundá. Ticho. Zleva při-
chází Pam.

PAM

Co se stalo?

FRED

Copaks je neviděla?

PAM

Slyšela sem je.

FRED

Zatracená sebranka. Mlátily a kopaly do vozu.

PAM

Kdo?

FRED

Ty pitomý ženský. Kdo jinej? Postavit je ke zdi
a postřílet.

PAM

Seš v pořádku?

FRED

Ne. Povídám tomu policajtovi, aby nevtvíral dve-

ře. a von, hajzl jeden, povídá, tak tady sme, a pustí je dovnitř. Kopalý a mlátily kolem sebe. /Ukáže jí plášť/ Podívej se na to! Celej poplivanej. /Zahodí plášť/ Se ví, že nejsem v pořádku! Seš ty v pořádku?

PAM

Říkali, že sem nesmím. Ale ten jeden byl takovej slušnej. Řek, že na pěti minutách nezáleží.

FRED

Zatracenej život.

PAM

Sem dovnitř se nedostanou.

FRED

A já se zas nedostanu ven.

PAM

Já ti to nevyčítám.

FRED

Ty mně? A co bys mi chtěla vyčítat, prosím tě? Dyks mi zničila život.

PAM

Nechtěla sem -

FRED

A proč si, k sakru, musela vláčet toho smrada venku po nocích?

PAM

/si kouše nehty/ Chtěla sem -

FRED

Neměla si právo lítat za mnou s kočárkem. Dostalas mě do toho!

PAM

Bála sem se zůstat -

FRED

Stejně mi není jasný, jak si k tomu harantovi přišla! Dyk ty vůbec nevíš, co děláš! Dyk ty si pochodující nebezpečí!

PAM

Jaký to tu je?

FRED

Měli by tě zašít, pak bys to poznala. Přineslas náky cigára?

PAM

Ne.

FRED

Na co vlastně myslíš? To nemáš ani jedno?

PAM

Ne.

FRED

Ty nejseš k ničemu.

PAM

Co se teď stane?

FRED

Jak to mám vědět? Já budu asi poslední, co se to doví. To všechno byla nešťastná náhoda. Byla jich celá parta. Jakživ jsem je neviděl. Marně se mě ptáš. Takoví grázlové se najdou všude. Chtěl jsem je zahnat.

PAM

Myslíš, že ti to budou věřit?

FRED

Ne. Dybych byl vo deset let starší, tak by mi dali metál. Ale u nás potřebujou dycky někoho, komu by to mohli hodit na krk. /Jde doprava/ Zatracej srab!

PAM

Eště se ti jakživo nic nestalo. Akorát tě jednou nebo dvakrát zmlátili při rvačkách.

FRED

Dyk mě těma taškama málem umlátily!

PAM

Měl by sis vyžádat doktora.

FRED

Doktora! Tomu bych neschválil ani chciplou krysu. /Popojde pár kroků/ A tomu říkají jídlo. Pes by to nežral. /Popojde několik dalších kroků/ Co se dělo pak?

PAM

Nevím -

FRED

Přišla si sama?

PAM

Co ty vostatní?

FRED

Co s nima?

PAM

Můžu říct, že sem je viděla.

FRED

To by bylo ještě horší. Vo to se nestarej. Já už něco vykoumám. Tahle aspoň nevědí, co se vlastně stalo. Aspoň nic jistýho. Konečně, proč bych se nemoh snažit pomoci tomu dítěti? Proč bych mu ubližoval? Neměl sem k tomu žádnéj důvod. /Sedne si na bednu/

PAM

To sem jim řekla.

FRED

/ji obejmě v pase a opře si o ni hlavu/ Budeš mi muset psát.

PAM

Až přídu domů, koupím si dopisní papír.

FRED

Pam. Nemám tušení, co se mmou udělaj. Teď se všude potuluje plno takovejch chuligánskejch band. A policie houby dělá.

PAM

Zabiju se, jestli ti něco udělaj.

/Zleva přichází LEN/

Řekla sem ti, abys počkal venku.

LEN

Nesu mu pár cigaret. /FREDOVI/ Musel sem jim jeden balíček dát.

PAM

Frede, von mě nechce nechat na pokoji.

LEN

Stejně mám jen minutku čas. Chtějí na tebe uvalit vazbu.

FRED

Panebože! Ta sebranka tam pořád ještě je?

LEN

Museli uzavřít ulici.

FRED

To si vzpomněli brzy.

PAM

Pošli ho pryč.

LEN

Musíme jít voba. Chce s tebou mluvit inspektor.

FRED

Kde máš to kouření?

LEN

Strč si je do kapsy.

FRED

/PAM/ Tak ahoj!

/PAM ho obejmě, než si stačí cigarety vzít/

PAM

Budu na tebe čekat.

FRED

/ji poplácá po zádech/ Dobrá, dobrá! Vono to nějak dopadne.

LEN

/PAMELE/ Eště ho dostaneš do maléru, jestli nevypadneš.

/PAM s pláčem odchází/

FRED

Kolik toho máš?

LEN

Šedesát. Dvacku sem jim musel nechat.

FRED

Myslíš, že to stačí?

LEN

Eště jim jich pár dej a moc se s nima neukazuj.

FRED

Vona mi žádný nepřinesla. Jednou ti to voplatím.

LEN

Strč si je do kapsy.

FRED

Co mi můžou napařit?

LEN

Zabití. /Pokrčí rameny/ Přijde na to.

FRED

Dyk šlo jen vo malý dítě.

LEN

Já to viděl.

FRED

Cože?

LEN

Když jsem ji našel, tak sem se vrátil.

FRED

Neshodils to?

LEN

Ne.

FRED

Hm.

LEN

Byl jsem na stromě. Viděl sem kočárek.

FRED

Aha.

LEN

Všecky sem je viděl.

FRED

Hm.

LEN

Nevěděl jsem, co mám dělat. No. - Měl jsem vás nějak zarazit.

FRED

Teď už je pozdě.

LEN

Prostě jsem to viděl.

FRED

Viděl! Viděl! K čemu je to dobrý? To je mi houby platný. Za chvíli mi stejně budou u soudu brát míru!

LEN

No nic. Ten kočárek už mají v soudní sími.

FRED

No jo, no jo. Myslíš, že si můžu eště rychle dát čouda?

LEN

Snad jo. /Zapálí mu/

O s m ý o b r a z

Obývací pokoj. Harry žehlí. Len sedí.

LEN

Docela ti to de. /Pauza/ Neleze ti to někdy krkem?

HARRY

Co?

LEN

Tydle páteční večery.

HARRY

Někdo se musí starat vo pořádek.

LEN

To asi jo. /Pauza/ Ty sis už na to zvyk.

HARRY

Naučili mě to na vojně.

LEN

Hm.

HARRY

Tam z tebe udělej chlapa.

/Vejde MARY. Rozhlíží se/

/HARRY LENOVI/ Co tu sedíš v těch špinavejch mon-
térkách a botech. Máš takový hezký trepky.

/MARY odejde/

LEN

Vona to Pamele nedovolí.

HARRY

Co?

LEN

Nedovolí, aby to Pam za tebe udělala.

HARRY

Dyk to mám hned.

/Dlouhá pauza/

LEN

Moh bys jí přestat dávat prachy. /Krátká pauza/
Nemohla by nic dělat.

HARRY

To je v cuku letu. Dyž se do toho vobuješ.

LEN

Proč to aspoň nezkusíš?

HARRY

Pam neumí žehlit. Všecko by spálila.

LEN

A nikdy tě nenapadlo vodstěhovat se?

HARRY

Schne mi te pod rukama.

LEN

Měl bys o tom uvažovat.

HARRY

Nevíš, vo čem mluvíš, mladej.

LEN

Ne, to nevím.

HARRY

Všecko je to stejný.

LEN

Jak dlouho už tu bydlíš?

HARRY

Ani nevím. /Narovná si záda. Pak pokračuje v žehlení/ Ten tvůj kámoš už bude brzo venku.

LEN

Hm. Proč?

HARRY

Je to Pamelin frajer. /Plivne na žehličku/ Vono to všecko není tak jednoduchý.

LEN

Přišel si vo kluka, vid?

HARRY

Příští tejdě, že jo?

LEN

Taky tu mám jednu košili. /Směje se/ Co říkáš?

HARRY

Vyzvedne si ho?

LEN

Já se jí neptám.

HARRY

Nebo ty?

LEN

/pokrčí rameny/ Musel bych si na to vzít volno.

HARRY

Je tak.

LEN

Jak ti to de v práci?

HARRY

/vzhlédne/ Práce jako práce.

LEN

Myslím, jak vycházíš s vostatníma.

HARRY

/žehlí/ Dobrý chlapi.

LEN

To musí bejt divný, dělat v noci.

/Vejde PAM. Hlavu má zabalenou v ručníku. Nese si tranzistorové rádio. Někdo tam řeční. PAM si sedne na gauč a vyladí džezovou hudbu. Má to špatně vyladěné. Chvillemi přestane ladit a frotýruje si vlasy/

/LEN HARRYMU/ Tak jak to bude s mou košilí? /Směje se/

PAM

/konečně správně vyladí. Rozhlédne se/ Kdo sebral můj radiožurnál? Máš ho ty?

/HARRY neodpoví. PAM se otočí k LENOVI/

Ty?

LEN

/mumlá/ Nezačínej zase.

PAM

To mluvíš na mě?

LEN

Je mi z toho tvýho radiožurnálu nanic.

PAM

Někdo ho musí mít. /Rozčileně si suší vlasy/ Už ho víckrát nekoupím. To bylo naposled. Vodhlásím ho. Už ho víckrát do tohodle bytu nepřinesu. To bych ráda věděla, proč já to mám platit. Asi si myslíte, že plavu v penězích. Jakživ tady není, když ho potřebuju. Jakživ ne. Je to furt to samý. /Suší si ručníkem vlasy/ Jak je vidět, nikdo to nemíní platit. Jen já sem ta hloupá husa. Tentokrát už toho mám plný zuby.

LEN

Ksakru, každej tejden stejnej cirkus.

PAM

/HARRYMU/ Fakt ho nemáš?

HARRY

Tudle košili sem si koupil před osmi lety.

PAM

Stojí mě to sixpence tejdně. Jen si spočítejte, kolik to dělá do roka. Nejsem přece na hlavu padlá.

/Pauza/

/PAM si ručníkem vysouší vlasy/ Minulej tejděn tu taky nebyl. Jakživ tu není. Asi se vypařuje. /Řve/ Mamí! /Vstane a chodí po pokoji/ Moc dobře mě slyší.

/Pauza/

/PAM si vysouší ručníkem vlasy/ Někdo ho přece musí mít. Přece si ho nevodnesli sousedi. Každěj z něj má nějakěj užitek, jen já ne. Je to furt jedno a to samý. Ale já vím, co udělám. Příště si to zařídím jinak. Nejsem pitomá. /Zabývá se tranzistorovým rádiem/ Mně nevadí, když si ho někdo vypučí, ale musí mít tolik slušnosti, aby ho vrátil na místo.

/Pauza/

/PAM si tře ručníkem vlasy/ Každěj si myslí, že se mnou může vorat a vláčet. Ale teď toho mám dost. Takhle to tu de vod tý doby co -

LEN

Řek sem ti, aby sis ho nechávala ve svém pokoji.

PAM

To si mám ve vlastním domě všechno zamykat?

PAM

/konečně správně vyladí. Rozhlédne se/ Kdo sebral můj radiožurnál? Máš ho ty?

/HARRY neodpoví. PAM se otočí k LENOVI/

Ty?

LEN

/mumlá/ Nezačínej zase.

PAM

To mluvíš na mě?

LEN

Je mi z toho tvýho radiožurnálu nanic.

PAM

Někdo ho musí mít. /Rozčileně si suší vlasy/ Už ho víckrát nekoupím. To bylo naposled. Vodhlásím ho. Už ho víckrát do tohodle bytu nepřinesu. To bych ráda věděla, proč já to mám platit. Asi si myslíte, že plavu v penězích. Jakživ tady není, když ho potřebuju. Jakživ ne. Je to furt to samý. /Suší si ručníkem vlasy/ Jak je vidět, nikdo to nemíní platit. Jen já sem ta hloupá husa. Tentokrát už toho mám plný zuby.

LEN

Ksakru, každej tejden stejnej cirkus.

PAM

/HARRYMU/ Fakt ho nemáš?

HARRY

Tudle košili sem si koupil před osmi lety.

PAM

Stojí mě to sixpence tejdně. Jen si spočítejte, kolik to dělá do roka. Nejsem přece na hlavu padlá.

/Pauza/

/PAM si ručníkem vysouší vlasy/ Minulej tejden tu taky nebyl. Jakživ tu není. Asi se vypařuje. /Řve/ Mamíí! /Vstane a chodí po pokoji/ Moc dobře mě slyší.

/Pauza/

/PAM si vysouší ručníkem vlasy/ Někdo ho přece musí mít. Přece si ho nevodnesli sousedi. Každěj z něj má nějakěj užitek, jen já ne. Je to furt jedno a to samý. Ale já vím, co udělám. Příště si to zařídím jinak. Nejsem pitomá. /Zabývá se tranzistorovým rádiem/ Mně nevaří, když si ho někdo vypučí, ale musí mít tolik slušnosti, aby ho vrátil na místo.

/Pauza/

/PAM si tře ručníkem vlasy/ Každěj si myslí, že se mnou může vorat a vláčet. Ale teď toho mám dost. Takhle to tu de vod tý doby co -

LEN

Řek sem ti, aby sis ho nechávala ve svým pokoji.

PAM

To si mám ve vlastním domě všechno zamykat?

LEN

A tohle musíme každéj týden poslouchat, jen proto, že si -

PAM

Hele, víš dobře, co můžeš.

LEN

To je tvoje odpověď na všechno.

PAM

Máš snad nějakou lepší?

HARRY

Kdysi sem měl dvě. Dal sem za každou libru. Na trhu. Jedna se už rozsypala, prošoupaly se manželky. Ale stála za to.

LEN

Panebože!

PAM

Tentokrát to myslím vážně. Hned v sobotu ráno zajdu do toho kšeftu a vodhlásím to. Nebudu vyhazovat prachy z volna jen proto -

LEN

Přestaň už konečně!

PAM

Ty mi tády nemáš co poroučet.

LEN

Přestaň.

PAM

To seš celej ty. /Jde ke dveřím. Volá/ Mamí! Ne-
jsem praštěná, moc dobře vím, kdo ho má. /Volá/
Mamí! Ta si snad sedí na uších.

HARRY

Stejně tam není nic kloudnýho ke čtení.

LEN

Dej pokoj, prosím tě, nebo začne znova.

PAM

/LENOVI/ Ty na něm náhodou nesediš, samozřejmě!

LEN

Ne.

PAM

Dyk ses ani nepodíval.

LEN

A taky nepodívám.

PAM

Jak teda víš, že na něm nesediš?

LEN

Nesedím na něm.

PAM

/HARRYMU/ Řekni mu, ať vstane!

HARRY

To zas byly vyhozený peníze.

PAM

/LENOVI/ Toho budeš ještě litovat.

LEN

Já budu litovat věci!

HARRY

U týdle se mi taky poroučejí manželky.

PAM

Nevodejdu, dokad nevstaneš.

HARRY

Jsou tam jen samý kecy a vobrázky buzerantů.

PAM

Ty ale dovedeš bejt hnusnej, když chceš.

LEN

To je fakt.

PAM

/jde zpátky ke gauči a otře si vlasy ručníkem/
Kdo se směje naposled... Příští tejden se vrátí
domů Fred.

LEN

Domů?

PAM

Jeho matka ho už doma nechce.

LEN

A kam pude?

PAM

To uvidíš.

LEN

Můj pokoj nedostane.

PAM

Kdo říkal?

LEN

Vona ti to nedovolí.

PAM

Uvidíme.

LEN

Eště ses jí ani nezeptala.

PAM

Myslíš?

LEN

Vím to.

PAM

/tře si vlasy ručníkem/ To uvidíme.

LEN

Já tu mám taky eště trochu co mluvit. Nemysli si,
že můžeš s lidma takhle mávat.

PAM

To mám asi po tobě.

LEN

Myslel jsem, že si ho vezmeš k sobě do pokoje.

PAM

Vo tom se nebudem hádat. Někam se vrátit musí. Bůhví jaký to je sedět za mřížema. Tady to bude mít hezký a útulný, až ty vypadneš.

LEN

Už ses ho na to ptala?

PAM

Vo to se nebudem hádat. Kdyby se začal flákat, tak se zase dostane do nějakýho průseru. Já už se nenechám do ničeho zaplíst. Hele, mladší už nebudem. A von se taky musel změnit. /Tře si vlasy ručnickem/ V dopisech se to nedá říct. To vod něj nemůžeš chtít.

LEN

A už ses ho na to ptala?

PAM

Nechci vo tom mluvit.

LEN

Pudeš mu naproti?

PAM

Proč? - Doufám, že nepudeš taky!

LEN

Kdo říkal?

PAM

Von tě tam nechce.

LEN

Jak to víš?

PAM

Chci s ním bejt sama.

LEN

Je to snad můj kamarád, ne?

PAM

Mně už to leze z krku, jak za mnou furt dolejš. Copak nemáš žádnýho přítele, ke kerejm bys moh jít? A co tvoje rodiče? Ty tě taky nechtěj?

LEN

Ty máš ale pitomý votázky.

PAM

Nemáš v sobě kousek hrdosti. V životě bych se nevnucovala někomu, kdo by mě nechtěl.

LEN

A kdo mě nechce?

PAM

Já tě nechci! Voni tě nechtějí! To dá rozum! Nechápu, že ti to eště nedošlo. Dyk neděláme nic

jinýho, než že se hádáme a štěkáme na sebe.

LEN

A čí je to vina?

PAM

Jinej by tu nezůstal za žádný prachy. Za všechno můžeš jen ty.

LEN

Já věděl, že to přijde.

PAM

Nebejt tebe, tak se to všechno nestalo. Stojíš tu pořád jen v cestě.

LEN

To určitě.

PAM

Žiješ a tyješ z malérů.

LEN

Von je jinýho názoru.

PAM

Zas ty starý lži.

LEN

A to říkáš zrovna ty!

PAM

Nejdřív se ho snažíš uklidit -

LEN

Co takhle blbě kecáš?

PAM

Žárlíš! A ani teď, když ho pustěj, nechceš ho nechat na pokoji.

LEN

Chceš říct, že ty ho nechceš nechat na pokoji!

PAM

Moh si se potřhat smíchy, když ho zašili!

LEN

Pitomá! Tak se ho zeptej!

PAM

Hele, jenom pořád štveš!

LEN

Měla by ses tak slyšet.

PAM

Ty taky.

LEN

Jak řveš.

PAM

Kdo tady řve?

LEN

Ty řveš!

PAM

Na tebe se musí řvát!

LEN

To určitě!

PAM

Seš zabeďněnej!

LEN

Jen dál!

PAM

Na tebe se musí řvát.

LEN

Ty krávo jedna pitomá!

PAM

Já prej řvu! Slyšíte ho! Slyšíte ho!

LEN

Drž hubu!

PAM

Takle to přece nejde dál! Nemůžeš mi večer co večer ničit nervy.

LEN

Ty jsi začala.

PAM

To musí přestat. Nemá to cenu. De to pořád dokola.

/Velmi dlouhé ticho/

Teď už nemůžeš říkat, že tě tu drží to dítě.

/Dlouhé ticho/

A já teprv ne. Už je dávno po všem.

/Ticho/

Sedíš si tady v těch zadělaných montérkách. /HARRY-MU/ Proč ho nevyhodíš, táto?

HARRY

Platí nájem.

PAM

Fred taky bude platit.

HARRY

Má nějaký místo?

PAM

To si sežene.

HARRY

Udrží si ho?

PAM

Toseví, že jo.

LEN

A kdo zas začíná?

PAM

Ty.

LEN

Neřek jsem ani slovo.

PAM

Ne - ale sedíš tady.

LEN

Na to mám taky právo!

PAM

Seš jak malý dítě.

LEN

Naštěstí ne tvoje.

PAM

Nechtěla bych mít tvou hnusnou povahu.

LEN

Já tvou taky ne.

PAM

Máš recht! - Dobře vím, proč tam sedíš!

LEN

Co ty všechno nevíš!

PAM

Hlavně vím, kde je můj radiožurnál!

LEN

Di se vycpat s těma tvejma novinama!

PAM

Dobře vím, proč tam sedíš!

LEN

Zatracenej plátek!

PAM

Tak proč nevstaneš?

LEN

Tobě přece vůbec nejde vo ty noviny!

PAM

Jen dyž mě můžeš votravovat.

LEN

Ty se chceš akorát hádat.

PAM

To je to jediný, co tě baví.

LEN

Až je najdeš, budeš hledat něco jinýho!

/PAM jde k LENOVĚ židli/

PAM

Tak vstaň!

LEN

Ani mě nenapadne!

PAM

Co když tam náhodou sou?

LEN

Nejsou.

PAM

Podívej se.

LEN

Se mnou nebudeš předvíčovat.

PAM

Podívej se.

LEN

Začínám toho mít pomalu dost.

PAM

To tu radši shniješ.

LEN

Plný zuby!

PAM

A budeš se hádat.

LEN

Zavři hubu!

PAM

No prosím.

LEN

Říkám ti, zavři hubu!

PAM

Jen pokračuj!

LEN

Nebo ti ji zavřu sám.

PAM

No no!

LEN

Potřebovala bys pořádněj nářez!

PAM

Vopovaž se mě dotknout!

LEN

Sama sis začla.

PAM

Jen pokračuj!

LEN

Ty mě tak sereš!

PAM

Ty - ty. Ty mě sereš! /Jde ke dveřím/ Nenechám se buzerovat vod takovýho poseroutky, jako seš ty. /Volá/ Mamí! /Vrátí se/ Škoda, že jsem si tě nenahrála na desku, když jsi tady byl prvně. Vypadals, jako když neumíš do pěti počítat. /Volá/ Mamí!

HARRY

/dožehlil/ Zaplatřpánbůh, to bysme měli.

PAM

/volá/ Mamí! - Copak si sedí na uších! /Volá/ Ne-slyšíš?

HARRY

Zavři ty dveře.

LEN

Rád bych věděl, co si vo nás povídaj sousedí.

PAM

Nech je povídat.

LEN

Musí nás bejt na hony slyšet.

PAM

Jen ať všichni vědí, co seš zač!

LEN

A kdopak ved ty řeči vo hrdosti, co?

PAM

/volá skrz dveře/ Dobře vím, že mě slyšíš.

MARY

/za scénou/ Voláš mě, Pam?

PAM

/LENOVI/ Jo - a eště něco, jestli se zas něco stane, budu vědět, kdo za tím vězí.

MARY

/za scénou/ Pam!

PAM

Teď ať čeká.

MARY

/za scénou/ Pam!

LEN

/volá/ To nic! Zas ji chyt rapl!

PAM

/volá/ Len sedí na židli.

MARY

/za scénou/ Coo?

PAM

/volá/ Má moje noviny.

MARY

/za scénou/ Na jaký židli?

PAM

/volá/ Von je má!

MARY

/za scénou/ Já tvý noviny nemám.

PAM

/volá/ To neříkám.

MARY

/za scénou/ Jaký noviny?

PAM

/volá/ Na tom nezáleží! Seš snad hluchá nebo co?

LEN

Teď začni s ní!

HARRY.

/sí rovná pečlivě prádlo/ A je to ein zwei hoto-
vý.

PAM

/LENOVI/ Ty seš nákej chytřej!

LEN

Dyž ti du tak na nervy, proč nevypadneš ty?

PAM

To by se ti tak hodilo!

LEN

/pokrčí rameny/ Chceš, abych šel já!

PAM

Přece se nenechám vyhodit na ulici!

LEN

Chci ti pomoci.

PAM

Ty bys tak pomohl mrtvým do hrobu.

LEN

Ty máš nejmenší právo říkat mi něco takového!

PAM

Pomoci? - Po tom, jak ses dnes večer ukázal?

LEN

Přišel sem vo flek, protože sem zůstal doma a vo-
šetřoval tě, když si marodila.

PAM

Vyrazili tě pro lenost.

LEN

/vstane/ Spokojená?

PAM

/aniž na židli pohlédla/ Roztrhals je nebo spá-
lil! To by ti bylo nejspíš podobný! /PAM odejde/

/Ticho. HARRY doskládá své prádlo/

MARY

/za scénou/ Užs je našla?

/Pauza/

HARRY

Budeš to ještě potřebovat?

LEN

Ne.

/HARRY složí žehličí prkno/

Devátý obraz

Obývací pokoj. Len si rozložil na podlaze noviny. Čistí si na nich boty. Mary je ve spodním prádle. Pobíhá kolem a chystá se ven.

MARY

Nevadí ti, že tu takhle pobíhám?

LEN

To myslíš vážně?

MARY

Mám strašný kvalt. Vlastně se mi ani nikam nechce.

LEN

Tak nechoď.

MARY

Už sem to slíbila.

LEN

Řekni, že ti není dobře.

MARY

No jo. /Dál se chystá/ Aspoň náká změna.

LEN

Ale jo, kdoví, třeba se pobavíš.

MARY

Člověk se potřebuje vobčas trochu povyrazit./Pauza/ Doufám, že to není ten její radiožurnál.

LEN

Prosím tě!

MARY

Vona je hroznej rapl. To ji co nevidět přivede do maléru. Jako s tím kočárkem. Povídám jí: nepospíchej tak. Mohla za něj klidně dostat dvě stovky.

LEN

To nejmín.

MARY

/si prohlíží boty/ Ty vypadají. Ale kdepak, musela ho střílet prvním, co přišel, za padesátku. Nedá si říct. Hele, nemoh bys mi je trochu přelíznout?

LEN

Hoď je sem.

MARY

Dík.

LEN

Co na ně bereš?

MARY

Ten bílej krém.

/LEN v tichosti čistí boty/

Nad čím dumáš?

LEN

Nad ničím.

MARY

Co ti vrtá hlavou?

LEN

Nic.

MARY

Ty seš jako já. Máš rád ticho a klid. Já taky ne-
snáším ten věčný randál.

LEN

Neříkala něco kvůli cimře?

MARY

/pobaveně/ Proč?

LEN

Co říkala?

MARY

Tak ti to vrtá hlavou?

LEN

Co by mi to vrtalo hlavou.

MARY

To je můj barák a vona mi do toho nemá co mluvit.
/Natahuje si punčochy/

LEN

Nojo. /Podává jí boty/ Dobrý?

MARY

Fajn. Eště kdybys mi přejel podpatky. Abych i ze-

zadu vypadala jaksépatří. Řekla jsem jí, že je to-
ho i takhle dost, nemá cenu přidělovat si další
starost.

LEN

A teď?

MARY

Dobrý. Mám jich vobou dost eště vod minule. /Obu-
je si jednu botu/ My chodíme zásadně jen na přima
filmy. - Venku at si dělá, co chce.

LEN

/jí podává druhou botu/ Tak tady je druhá.

MARY

Potreboval by odoživotně. Jo, můj milej. Ty v tvým
věku tomu eště nemůžeš rozumět, ale tak zlý to
všecko zase není. Dycky se najde někdo, kdo je na
tom eště hůř.

LEN

Pokud ten někdo není člověk sám.

MARY

Pam je moje vlastní krev, ale po mně rozhodně ne-
ní. Moc rozumu nepobrala. Taky si vyzkusila svý.
Je mi jí líto kvůli tomu dítěti.

LEN

To se stává. Člověk si to nesmí tak brát.

MARY

Kdyby se vo něj pořádně starala, tak se to nestalo. No, ale to se ti povedlo. Co děláš dnes večer?

LEN

/si přišívá knoflík u košile/ Chystám si věci do práce.

MARY

Sedíš pořád doma.

LEN

V úterý sem byl venku.

MARY

Měl bys chodit ven každé večír.

LEN

To si nemůžu dovolit.

MARY

Všude je takovejch pěknějch holek.

LEN

V poslední době nemám v sobě žádnou šťávu. Každá čeká bůhví co.

MARY

Co mi budeš povídat. Když sem byla mladá, byla sem taky taková.

LEN

Nebudu s nima zbytečně ztrácet čas. Myslej si, že ji maj jenom na to.

MARY

Já myslela, že mužským vo nic jinýho nejde.

LEN

Většina nestojí za to, aby se člověk vůbec namáhal. Fakt.

MARY

A ten zbytek?

LEN

Hm.

MARY

/má potíže s podvazkem/ Musíš na to holt vod le-
sa. Nesmíš si myslet, že když se s ní budeš much-
lat někde v průjezdu, tak bude blahem celá bez
sebe. Máš nahoře svůj pokoj. A pěkněj pokoj. Di-
vím se, že ho nevyužíváš. Víš dobře, že mně je
to jedno, co se tam děje. Pokud se to vodbejvá
v tichosti.

LEN

Dík.

MARY

To je v každým mužským. A musí to ven.

/Pauza/

Ty, my v tvech letech sme bejvali jiný.

LEN

To můžeš povídat holubům.

MARY

Až když jsme si to vodbyli v kostele. Přinejmen-
ším sme museli bejt zasnoubený. Stejně si myslím,
že to tak bylo lepší. Fakt.

LEN

Vo co, že si taky často stávala někde v průjezdu.

MARY

Jen si dělej legraci. Bejt tebou, tak vím, co
bych udělala.

LEN

Máš randě s nákým chlapem?

MARY

Ne, du s paní Leeovou.

LEN

Škoda času.

MARY

Nebuď hubatej.

LEN

Nevypadáš špatně, když se takhle vhodíš.

MARY

Vo co ti de? Probendil si prachy na nájemný?

LEN

Co dávají?

MARY

Nevím. Nějakou blbost.

LEN

Mám se ^{ti} podívat?

MARY

Je to všeccko na jedno brdo. Samej sex. Polosle-
čený ženský a mužský, co po nich jedou.

LEN

No jo. Samá svlíkačka. Kluci si vo tom povídali.

MARY

Snad abych radši nešla.

LEN

Nevíš, vo co přijdeš.

MARY

U mužskejch je to něco jinýho.

LEN

Když já tam byl, byl plnej biograf ženskejch.

MARY

Takhle teda utrácíš prachy.

LEN

Je to náramný. Vobrovský poprsí přes celý široký
plátno.

MARY

Nevím, jestli se to bude paní Leeová líbit.

LEN

Musíme jít na to jednou spolu.

MARY

Radši bych šla na Tarzana.

LEN

Nic lehčího, přišel se podívat, až se budu koupat.

MARY

Počítat ti chlupy na prsou?

LEN

Pro začátek.

MARY

Jako v nějakém horroru.

LEN

Můžeš mě podrbat. Na zádech.

MARY

Tak to dělají v Číně.

LEN

To není marný.

MARY

To ne. /Krátká pauza/ Taková hezká holka je ta Pamela a přitom tak snadno k máni. To ti teď asi chybí.

LEN

Člověk si holt musí zvyknout.

MARY

A jak to teda teď povedeš?

LEN

Máš nákej návrh?

/Krátká pauza/

MARY

Krucinál!

LEN

Hm?

MARY

Voko.

LEN

Co je?

MARY

Hoztrhla sem si punčochu.

LEN

O jé!

MARY

To je přece směla.

LEN

Jak se ti to stalo?

MARY

Zrovna když mám kvalt. Krucinál. /Hledá v šuplíku/ Takhle přijdu sichr pozdě. Promiň, že tak nadvávám. Člověk jakživ nenajde to, co hledá.

LEN

Co hledáš?

MARY

Jedinej slušnej pár, co mám.

LEN

To je otrava.

MARY

Teď mi uteče voko.

LEN

Ukaž!

MARY

Chytila sem se vo tu blbou židli. Je rozbitá, co ji pamatuju.

LEN

Hmm. Díra jako hrom.

MARY

Pořád se všude válejí ty Pameliny laky na nehty, ale když je člověk potřebuje, tak nejsou k nalezení.

LEN

/jí nabízí jehlu/ Puč si zatím tohle.

MARY

To by mi uteklo voko.

LEN

Tak to stáhni.

MARY

Tendle tejden si už nový koupit nemůžu.

LEN

/navléká jehlu/ Neboj.

MARY

Bude to jen horší.

LEN

Ale kdepak.

MARY

Udělej to ty.

LEN

Já?

MARY

Jakživa jsem neuměla zacházet s jehlou. Už jsem tam dávno měla bejt.

LEN

Já nevím jestli to -

MARY

/si postaví nohu na židli/ Udělej mi to. Určitě to umíš.

LEN

Vo to nejde. Já -

MARY

Paní Leeová čeká. Nemám čas je svlíkat. Mám hrozněj kvalt. Dyk mi to voko uteče.

LEN

No jo. To není jen tak. Nerad bych tě píchnul. -

MARY

Přece se ti netřesou ruce - v tvým věku.

LEN

/si před ní klekne a začne zašívát/ Ukaž. /Upadne mu jehla/ A je je.

MARY

De to?

LEN

Upadla mi.

MARY

Co?

LEN

Jehla.

MARY

Ty mě zdržuješ.

LEN

/leze po čtyřech/ Počkej.

MARY

Máš ji?

LEN

Ne.

MARY

/se sehne a hledá/ Daleko spadnout nemohla.

LEN

Je pryč.

MARY

Co je tohle?

LEN

Kde?

MARY

Tady je. Hele.

LEN

A jo. Dík.

MARY

/postaví nohu zase na židli/ Abych tu nezestárla.

LEN

Musím si to zesponu přidržet.

MARY

Dej pozor, kam saháš. Nejsi na svatební cestě. Ty máš ale studený ruce.

LEN

Nevrť se, nebo tě píchnu.

MARY

Tak dávej pozor.

LEN

Musím si to trochu natáhnout.

MARY

De to?

LEN

Máš krásný nohy.

MARY

Dělej, prosím tě.

LEN

Krásný a hladký.

MARY

Mý nohy nech bejt!

LEN

No fakt.

MARY

Leckoho by trefil šlak, dyby to slyšel. Znáš lidi.

LEN

Lidi sou srabi.

MARY

Dyk bych mohla bejt tvou mámou.

/Vejde HARRY. Jde rovnou ke stolu/

/MARY LENOVI/ Vopatrně!

LEN

Promiň.

MARY

Dávej pozor, kam pícháš. To bolí.

LEN

Říkám ti, aby ses nevrátila.

MARY

Ty tu díru zvětšíš, místo abys ji zašil.

/HARRY vytáhne z šuplíku inkoust a
tikety sazky. Položí je na stůl/

LEN

Dnes večer ti to vydrží. /Udělá na niti uzel/

MARY

Co je zas?

LEN

Nůžky.

MARY

Co?

LEN

Teď jsem je měl v ruce.

MARY

Tak to ukousni.

LEN

Co?

MARY

No tak dělej.

LEN

/se sehne/ Drž.

MARY

Nebudu tu stát do rána.

/LEN ukousne nit. HARRY odejde/

Ale že ti to trvalo.

LEN

/vstane/ Ah! Sem z toho celej hrbatej.

MARY

/se dívá/ Dík, udělals to pěkně.

LEN

Už to ani nestojí za to někam chodit.

MARY

Mám cigarety?

LEN

Třeba je něco v televizi.

MARY

To paní Leeová nemůžu udělat.

LEN

Cejtil sem to v kříži, že sem přijde.

MARY

Až se vrátím, budeš už v posteli.

LEN

Stejně na tebe nebude takhle dlouho čekat.

MARY

Tak teda dobrou noc. A díky.

LEN

Zůstaň doma a udělej si pohodlí. Uvařím trochu čaje.

MARY

To jí nemůžu udělat. Ahoj.

LEN

Ahoj.

/MARY odejde. LEN si vytáhne z kapsy kapesník. Zhasne světlo/

Desátý obraz

Kavárna. Zařízení: židle a tři stolky. Jeden vpravo nahore, jeden vpravo dole a jeden vlevo dole. Jinak je scéna prázdná. Len a Pam sedí u horního pravého stolku.

LEN

/pije čaj/ To člověka zahřeje. /Pauza/ Tohle ranní vstávání mě umoří. Eště šálek?

/Pauza/

PAM

Kolik je hodin?

LEN

Čtvrt.

PAM

Proč tu nemaj hodiny?

/Pauza/

LEN

Vem si eště šálek.

PAM

Už mi to říkáš počtvrtý.

LEN

Zahřeje tě to.

PAM

Di si sednout k jinému stolku.

/Pauza/

LEN

Napsalas to méno správně?

PAM

Vypadalo by to blbě, dyby tě tu našel. Co by tomu řek?

LEN

Těbůh. /Pauza/ Pudu se po něm podívat.

PAM

Ne.

LEN

Nemá přece cenu -

PAM

Ne!

LEN

Jak chceš.

PAM

Proč musím všecko říkat dvakrát?

LEN

Co tak křičíš?

PAM

Já nekřičím.

LEN

Je tě slyšet na sto honů --

PAM

To je mi jedno.

LEN

Tobě je všechno jedno.

/Ticho/

PAM

Hele, Lene, mě to věčný hádání taky nebaví. Nevím, co to se mnou je. Měli by tu zatopit. Je tu jak v hrobce. S jinou by ti určitě bylo mnohem líp.

LEN

Třeba ani nepřide.

PAM

Taky musej bejt otevřený všechny vokna. To je houby život pro chlapa. A ty nejseš nejhorší.

LEN

Hm. Už zas přídu pozdě.

PAM

Tak nikam nechot.

LEN

A zaplatíš mi šichtu?

PAM

/po krátké pauze/ Proč někam nevodejdeš?

LEN

Kam?

PAM

Dyk je takovejch míst.

LEN

To se lehko řekne.

PAM

Najdu ti něco.

LEN

Nevypadnu jen proto, aby ty ses měla kde mrouskat.

PAM

Seš tvrdohlavej kozel! Ale pak nefňukej, že se s tebou mizerně zachází. Mě už votravovat nebudeš.

LEN

Já věděl, že to nebude mít dlouhý trvání.

PAM

Mám tě už plný zuby. Vodprejskniť /Jde k dolnímu levému stolku a sedne si/

/LEN odejde vlevo. Pauza. Vrátil se se šálkem čaje. Postavil ho na stůl před PAM. Zůstane stát vedle stolku/

LEN

Dyk to vystydne.

/Pauza/

Říkal vůbec, že přijde?

/Pauza/

Vodpověděl ti vůbec někdy na tvý dopisy?

/PAM zareaguje/

Já se jen ptám.

PAM

Už jsem ti to řekla.

LEN

No dobře.

/Pauza/

PAM

Je tu jak v ledárně.

/Zprava je slyšet hlasy. Někdo vykřikuje. Dveře se rázem rozletí. Vejdou MIKE, COLIN, PETE, BARRY, FRED a LIZ/

COLIN

A sme tady!

BARRY

Vopucovat boty, pánové!

MIKE

Vo tebe!

BARRY

Kam si sednem?

MIKE

Tobě na hlavu.

BARRY

Když tak na prdel!

LIZ

Ráda bych věděla, jak se to u něj pozná! /Směje se/

FRED

Třeba sem.

PETE

Dobrý?

LIZ

Můžu si sednout sem?

MIKE

Sedni si, kam chceš, kočičko.

BARRY

Co si dáme?

PETE

/FREDovi/ Co bys rád?

FRED

Co tu maj?

PETE

/se dívá nalevo/ Vejce, špek, šunku, burty, párky, špar-gety -

BARRY

Smažený brambůrky.

FRED

Vem to vodshora dolů.

PETE

Tak pomalu.

FRED

A čtyři šálky čaje.

PETE

To de na mě!

FRED

Tak dvakrát.

BARRY

A na mě!

PETE

/LIZ/ A co ty si dáš, pusinko?

FRED

Teď nebo potom?

PETE

S čím začneš?

BARRY

Čaj a koláček.

LIZ

Mohla bych dostat kafe?

FRED

Dej si, co chceš.

BARRY

A pro mne čaj.

COLIN

A co potom?

LIZ

Voběd.

MIKE

Tak tedy všem čaj.

BARRY

Správně.

MIKE

/FREDOVI/ Sedni si, my to zařídíme.

/PETE, MIKE a COLIN odejdou vlevo/

FRED

Kdo má nějaký cigára?

LIZ

Mám tady poslední.

FRED

/vólá/ Kup tam nějaký kouření.

MIKE

Pět nebo deset?

/FRED mávne rukou. LIZ mu nabídne svou cigaretu/

FRED

Nech si ji, Liz. To je dobrý. /Otočí se k LENOVI a PAMELE/ Hele - ahoj. Jak se máte? /Vstane a jde k jejich stolu/

/LEN si mezitím sedl/

PAM

Ahoj.

FRED

No jo, dyk si vlastně říkala, že přideš. /Volá/ Tak co je s tou baštou? /PAMELE/ No jo.

BARRY

/FREDOVI/ Žroute!

COLIN

Ty bys nás uhonil!

PETE

/za scénou/ To vás tam neučili lepší móresy?

FRED

Hele, koleduješ si vo malér. Eště že nemám chuť se tam hned vrátit.

PAM

Jak se cejtíš?

FRED

De to. Ale ty vypadáš dobře.

LIZ

Nemyslíš, že zhubnul?

PAM

Nemůžu -

LIZ

Je jak lunt. Hned jsem ti to říkala. Potřeboval bys trochu přibrat.

FRED

Jen co mi přinesou nákou futráž.

/BARRY a LIZ sedí u horního pravého stolku. BARRY bouchá pěstí do stolu/

BARRY

Baštu!

COLIN

Dej si pohov, mladej.

BARRY

/volá/ A dvě kafička. /S afektovaným přízvukem/ Mám na něj takovou chuť!

LIZ

Hele, kdo by to do něj řek.

PETE

/za scénou/ Zavřou mu někde hubu.

/BARRY mávne rukou/

FRED

Proč si starostova dcera vzala krejčího?

LIZ

No?

FRED

Protože dobře píchali!

/Všichni se smějí/

PETE

Proč byl hrobař pohřbenej zaživa?

LIZ:

Protože mu ta práce přerostla přes hlavu!

/Všichni se smějí/

BARRY

Proč měla ta ženská s třema kozama čtyřčata?

MIKE

To už tady bylo!

/Ostatní se chechtají/

COLIN

A co ta vo tom námořníkovi, co se utopil ve vaně?

FRED

Jeho brácha byl hasič, kerej se rozplynul v kouři.

/Všichni se smějí/

PETE

/za scénou/ To sem si nemyslel, že jste v tom lapáku měli takovou srandu.

LIZ

Jaký to bylo?

FRED

Tam?

LIZ

No.

FRED

/pokrčí rameny. LENOVI/ A co práce?

LEN

Stojí ta za hovno.

FRED

Jako dycky. /Sedne si k jejich stolu/ To je doba, co?

LIZ

Máš vohň?

FRED

/PAMELE/ Tys mi posílala dopisy, víd?

PAM

Jo.

FRED

To víš, já na psaní moc nejsem.

PAM

Kam teď pudeš?

FRED

Teď si puďu dát pořádně do trumpety.

BARRY

/FREDOVI/ A byls tam hodnej?

PAM

/FREDOVI/ Já myslím potom.

FRED

No, to víš.

PAM

UŽ ses rozhod?

FRED

Co?

PAM

Vezmu tě k nám domů.

FRED

To -

LEN

Můžeš spát pár dní u mě. Než se dáš do rychtigu.

FRED

No, já bych tě nerad -

LEN

Těch pár dní tam můžeš klidně bejt.

PAM

Máma ani nemukne. Budeš tam mít klid a ticho. A to bys teď potřeboval jak sůl.

FRED

Ty si snad děláš srandu!

BARRY

/LIZ/ Zeptej se ho, jestli tam byl hodnej.

FRED

Dyk mě znáš.

BARRY

To bych řek.

FRED

Jednou -

LIZ

Jo -

FRED

Si mě zavolal ten flandák.

BARRY

A jéjé.

FRED

Začal mi kázat. Že to, co pochází z člověka, nemůže nikdy bejt docela špatný.

BARRY

Ale?

FRED

Pak si musel vodskočit a já mu nachcal do čaje.

/LIZ a BARRY se smějí - LIZ velmi hlasitě/

LIZ

A co se stalo?

FRED

Myslel, že mu ten čaj zapomněli vosladit.

/Všichni se smějí/

A jeden mkl -

LIZ

No -

FRED

Furt na mě čuměl. Tvrdá zíračka. Vod rána do večera. Byl tam totiž první den.

BARRY

No a.

FRED

Tak jsem si na něj počkal u schodů a trochu jsem si ho podal.

BARRY

Bin.

FRED

A pak se ukázalo, že je akorád prdlovokej!

/Všichni se smějí/

LIZ

Jak to tam vypadá?

FRED

Vyfasoval sem za to samotku. Vo chlebě a vodě.

BARRY

A já sám, dycky sám...

FRED

Má to akorát jednu výhodu: že tě nikdo nemůže lohnout vo žrádlo.

BARRY

Ale žes jim to ukázal.

FRED

Dovedu si teda představit jinej život. Sem rád, že sem to poznal, ale jednou to bohatě stačí. Příště si na mě budou muset přivstat.

LIZ

Jak je tam?

FRED

Myslíš uvnitř?

KIZ

Jo.

FRED

Zima.

LIZ

Co?

FRED

Zima.

LIZ

Aha.

/Ticho. MIKE přijde zleva/

MIKE

Už to bude.

FRED

Je na čase.

COLIN

/za scénou/ Eště furt drškuje?

/COLIN vyjde a stojí s MIKEM/

FRED

Co?

COLIN

Takhle si tam asi řídit nemoh.

FRED

Vono bylo víc věcí, který jsem tam nemoh dělat, když už jsme u toho.

MIKE

No, každej den bysme tě takhle hostit nemohli.

FRED

Hele, já si to klidně zacvakám. /LIZ/ Puč mi pětku.

/Vejde PETE/

PETE

Kdo ti říkal, abys platil?

FRED

Za jedno mizerný žrádlo to snad stálo.

PETE

Rozhodl ses pro to sám.

BARRY

/k nim přistoupí/ Vo co de?

PETE

Kvůli tomu ti teď nepolezem do prdele.

COLIN

Hele, voní to náramně, co bysme -

PETE

Moment, Cole.

MIKE

/PETEMU/ Nech ho, Pete, dyk sotva vylez. Musí se napřed rozkoukat.

COLIN

Pod. /Odchází vlevo/

PETE

Todle na mě hrát nebude.

/PETE s COLINEM odejdou vlevo/

MIKE

/FREDOVI/ Asi se dneska špatně vyspal.

/MIKE odchází za nimi. Krátká pauza/

FRED

/se směje/ To ze mě mluví starej kriminálník. /Řve/ Juchůůů!

BARRY

He - hééj! Juchúúú!

FRED

Ona byla brankářova dcera.
Za muže si vzala hráče jménem Jack.
Uměl jako žádnéj jinej útokem brát střed,
přitom ale vobčas uklouz a byl v prdeli hned.
/Směje se/ Často sem na to myslel, když sem tam
ležel na kavalci.

COLIN

/za scénou/ Na co?

FRED

Na nic.

LIZ

A na co eště?

FRED

Vzpomínal jsem na místo, kde ti končej nohy.

LIZ

Můžu ti to namalovat. Zapal mi.

FRED

/PAMELE/ Zapal jí. /Podá jí krabičku zápalek/

/PAM je nese LÍZE/

/FRED LENOVI/ Vo co jí de?

LEN

Hele, do toho se míchat nebudu.

FRED

Ták? Měl bys vidět, jaký mi posílala střelený do-
pisy. Mě tam k nim nedostane.

LEN

Hm. Hele, jaký to bylo?

FRED

Dej pokoj, mluv vo něčem jiným.

LEN

Ne, já myslím p ř e d t í m .

FRED

Slyšel jsi soudce.

/PAM se vrací ke stolu/

Di pryč, Pam.

PAM

Snad si můžu dopít čaj.

LEN

Už vystyd.

FRED

Chceš to po lopatě? Vodnes si ten čaj vedle.

PAM

Co se děje?

LEN

Nic.

FRED

Vo tobě nikdo nemluví.

PAM

/si jde sednout k vedlejšímu stolku/ Radši bych -

FRED

No tak, Pam!

/PAM si sedne k volnému stolku a
pozoruje je/

Co její rodiče, ještě žijou? Jestli se tomu vůbec
dá tak říkat.

LEN

Jo.

FRED

Snad tam pořád nebydlíš?

LEN

Brzy se vodstěhuju.

FRED

Seš stejnej jako voni. Ale mě tam nedostane za
nic na světě.

LEN

Jaký to bylo?

FRED

Už sem ti řek.

LEN

Ale já myslím předtím.

FRED

Před čím?

LEN

No tenkrát v parku.

FRED

Dyks to viděl.

LEN

Jak ti při tom bylo?

FRED

Nevím.

LEN

Když si to mordoval.

FRED

Když sem co?

LEN

Jak ti při tom bylo? Když si to mordoval.

BARRY

/LIZ/ Mám pustit desku?

LIZ

Proč ne.

BARRY

Tak mi dej drobný.

LIZ

Ty seš ale špína chlap.

BARRY

Ale di. Nemám drobný.

/LIZ mu dá sixpenci. BARRY odejde
vpravo. MIKE přinese dva šálky čaje/

MIKE

Už se to nese.

FRED

Není možný.

LIZ

Nenačůrala do toho? /Směje se/

BARRY

Mám tam dát I broke my heart?

LIZ

Jo. To je senza.

BARRY

No jo, ale voni to tu nemaj.

LIZ

To je divný. A co My heart is broken?

MIKE

/LIZ/ Tady je to kafičko.

BARRY

/za scénou/ Aha, to tu maj.

LIZ

/MIKOVI/ Je tam cukr?

MIKE

Vochutnej.

/MIKE odejde vlevo/

LEN

Jaký to bylo, Frede?

FRED

Jiný než tady.

LEN

Frede.

FRED

Dyk jsem ti to už řek.

LEN

Ne, neřek.

FRED

Už jsem to zapoměl.

LEN

Myslel jsem, že toho budeš plnej. Jen jsem -

FRED

Lene!

LEN

Jen jsem chtěl vědět, co člověk cejtí dyž -

FRED

Ne. /Bouchne pěstí do stolu/

LEN

Dobrá, dobrá.

FRED

Už je po všem.

LEN

Jo.

FRED

/se zvedne/ Co budeš dělat?

LEN

Nic.

FRED

A co vona?

LEN

Už je po všem.

/Vejdou PETE, MIKE, COLIN a BARRY.
PAM stojí. LIZ sedí/

FRED

Nebyl sem jedinej.

LEN

Já ti přece nic nevyčítám.

PETE

Vo co dě?

FRED

To se tě netýká.

PAM

Začal si hádku.

FRED

To nic není. Tak co je ksakru s tím žrádlem?

PAM

Věděla jsem, že si něco začne.

FRED

Nech toho.

PAM

Já mu říkala, aby sem nechodil.

FRED

Kde je to zatracený žrádlo? Hněte sebou!

/COLIN a MIKE odejdou vlevo/

PAM

Nechce mi dát pokoj.

FRED

Já snad umřu hlady.

PAM

Táhne se za mnou jako smrad.

FRED

Vidiš, jakou máš kliku.

PAM

Řekni mu, ať mi dá pokoj! Dej mu do dršky! Dej mu do dršky!

FRED

Mně do toho přece nic není.

PAM

Ale je! Je!

BARRY

Už zas začínáš?

FRED

A znova jako doma! /Sedne si a položí si hlavu do dlaní/

PAM

/LENOVI/ Vidíš, co si udělal.

FRED

Dlouho jí to netrvalo.

PAM

Teď mě nesmíš nechat ve štychu, Frede. Po všem, co jsem kvůli tobě zkusila. Někdo mě musí před ním zachránit.

FRED

Děkuju. Mokrát děkuju. Budu si to pamatovat./Vstane a jde ke svému stolu/

LIZ

/bubnuje prsty na stůl/ Neslyším hudbu!

PAM

/LENOVI/ Co tu ještě sedíš? Nadělal si už dost malérů!

PETE

Kdo ji sem přived?

FRED

Bzi vědí.

PAM

/ukazuje na LENA/ Ten to začal!

FRED

Mně je to ksakru jedno, kdo s tím začal, ale t y už konečně přestan!

PAM

/LENOVI/ Jak já tě nenávidím!

FRED

Vodpal!

PAM

/jde k FREDOVI, který sedí u svého stolu/ Nezloub se, Frede. Von už de pryč. Všecko bude v pořádku, až von zmizí.

/LEN se nehýbá z místa/

FRED

Dobrá, dobrá.

PAM

/se rozhlíží/ Kde je to jídlo? Fred už umírá hladu. /Jde k FREDOVI a dotkne se jeho ruky/ Dycky se tak rozčilím, když von -

FRED

Nešahej na mě! Nebo tě tak zrychtuju, že mě za-

šijou na doživotí!

PETE

/vejde/ No jo. Co dybysme rači změnili lokál.

/Zleva přichází COLIN/

PAM

To nic. Jen mi povolily nervy. /Volá/ Co je s tou jeho snídaní? Už je pomalu čas na -

FRED

Snídaní? Nevzal bych v tomhle smradlavým lokále nic do huby, ani dyby mi to servírovali na stříbře.

PETE

Demel /Volá/ Miku!

FRED

Po všem co sem pro ni udělal, má ještě tu drzost takhle tu vyvádět!

PETE

Tak pohyb, pánové, padáme.

BARRY

Uškrtit ji!

/MIKE přijde zleva. COLIN a FRED odejdou vpravo. Dveře prásknou/

LIZ

Eště sem nedopila kafe.

PETE

De se, povídám!

MIKE

Zatracenej cvokhaus!

/MIKE odejde vpravo. Dveře prásknou/

LIZ

Dyť sme si to zaplatili!

PETE

Hni sebou!

/LIZ a BARRY odejdou vpravo. Dveře bouchnou/

Jestli za ním eště jednou přilezeš, tak tě vodělám. To si pamatuj!

/PETE odejde vpravo. Dveře bouchnou. LEN stále sedí. PAM stojí. Pauza/

LEN

Vodvedu tě domů. Stejně bych přišel pozdě do práce. Ví, sem ti v cestě, ale takhle tě nemůžu pustit na ulici. /Zaváhá/ To se dostal mezi ty pravý. Vrátil se k nim jak hodnej chlapeček. Buď ráda, že seš z toho venku! /Vstane/ Já věděl, že ten prevít veme roha. Nemohli bysme to spolu zkusit jako dřív? /Rozhlíží se/ Sme tu docela sami. Člověk žije jen jednou.

Jedenáctý obraz

OBYVAK

Na stole je chleba, máslo, nůž, šálek s podšálkem a mléko. - Mary sedí na gauči. Harry vejde s konvicí čaje. Jde ke stolu. Ukrojí si chleba a maže ho máslem. Během jeho činnosti je pauza. Mary vyjde. Harry pokračuje v práci. Mary se vrátí s šálkem a podšálkem. Nalije si čaj. Sedne si s ním na gauč a upíjí. Harry se pohybuje tak, aby byl k Mary obrácen zády. Postaví si šálek na podšálek. Nalije si do šálku mléko. Sáhne po konvici a chce si nalít čaj.

Mary vstane, jde ke stolu a odstraní konvici z jeho dosahu. Jde zpět ke gauči. Sedne si. Upíjí.

MARY

Moje konvice. /Upíjí. Pauza/

HARRY

Můj čaj. /Nalije si čaj do šálku/

/MARY vstane a jde ke stolu. Vyleje čaj z šálku na podlahu/

Naše konvice. Svatební dar.

MARY

/jde ke gauči a sedne si/ Od m o j í matky.

HARRY

Pro voba.

MARY

Nevopovažuj se na mě mluvit.

/HARRY odejde/

/MARY nahlas/ Někteří lidi maj tak špinavý myšlenky, že by potřebovali vyvařit v karbolce. Mejdlo je na ně škoda. /Krátká pauza/ Svináků! A to je eště málo! Fuji /Jde kousek ke dveřím a volá/ A nevopovažuj se na mě mluvit! /Jde ke gauči a sedne si/

/Vejde HARRY/

HARRY

Řeknu jen tolik. Viděl sem tě, jak máš sukni nahore. A ty mě budeš nadávat do svináků.

/HARRY odejde. Krátká pauza. MARY jde ke stolu a shodí HARRYHO namazané chleby na podlahu. Sedne si zpátky na gauč a popíjí čaj/

MARY

Nemáš v hlavě nic než čumárny! Takovej smrkáč by si na mě nesměl šáhnout, ani kdyby za to platil.

/HARRY vejde. Jde rovnou ke stolu/

HARRY

Já tě stejně neposlouchám.

MARY

Špíno!

HARRY

Jako by v tomhle domě nebylo už dost všelijakejch malérů. Eště si něco začni s ním.

MARY

Nemluv na mě! Ty!

HARRY

/vidí na podlaze svoje chleby/ Snad nechceš nano-
vo začínat stejný kravály jako kdysi! /Zastaví se,
sebere krajíce/ Ženská v tvejch letech si začne
s vodloženým milým vlastní dcery - vo polovinu
mladším - a vyvádí - že je to k nevíře - jak bez
rozumu!

MARY

Špíno!

HARRY

Žádná sebekázeň - jen toho kluka je mi líto - ten
to snad nemá v hlavě v pořádku.

MARY

Vode dneška se to tady trochu změní. Tohle si už
dyl nenechám líbit. Vode dneška se nevopovaž šáh-
nout na mý věci. Todle všecko se pořídilo za mý
prachy. To jsem si vydřela. A z mý kuchyně mi ne-
budeš dělat hnojník! Můžeš si rovnou koupit pár
novejch ručníků! A talířů! A nožů! A hrnků! Budeš
koukat!

HARRY

Hele, nevyhrožuj mi -

MARY

To sou moje kamma! A moje záclony! A moje povlaky!

HARRY

Abys neřekla něco, co tě bude zejtra mrzet. /Jde

k ní. V cestě stojí židle. HARRY o ni zakopne.
Jedna noha upadne/

MARY

Nešahej na mě!

HARRY

Hele, já mám v ruce taky trumf. Rozumíš! Můžu ti
voď zejtrka zarazit prachy!

MARY

Nevopovaž se na mě šáhnout!

/HARRY jde ke stolu. Začne si krájet
chleba. Pauza/

Dobře vím, že si stál venku, když von tu byl. Sly-
šela jsem tě za dveřma. Krk bych byla na to dala,
že vlezeš dovnitř!

HARRY

Mohla bys bejt jeho máma. To na tom musíš bejt
už moc zle.

MARY

Furt sedíš doma jak přibítej. Ty vo žádnou neza-
vadiš!

HARRY

Jedna mi stačí.

MARY

Žádná jiná by se s tebou nesnesla.

HARRY

To nepotřebuju! A ty mi za to nestojíš!

MARY

Haha! Moc dobře sem si všimla, jak ses tvářil, když si vtevrél dveře. Pozorovala sem tě celej tejden. Znáš tě jak své boty, Harry!

HARRY

Ty se z toho jednou zblázníš!

MARY

Svinákul!

HARRY

Já už si s tebou vyzkusil svý! A ty tvý řeči už nemíním dýl poslouchat. Jsem na to moc starej. Chci mít svůj klid a ticho.

MARY

Pročpak si teda lez dovnitř?

HARRY

Měl jsem v šuplíku tikety.

MARY

Špehoval si! Šmíroval si! /MARY jde ke stolu a naliže si čaj/ Jako dycky. Já už toho svinstva mám plný zuby! Proč sakra nezůstaneš ve svém pokojí!

/Vejde PAM/

PAM

Kristepane! /Volá/ Sou to vonit!

HARRY

/si krájí chleba/ Tak hluboko sem eště nekles, abych dolezal za t e b o u .

MARY

Svině jedna, žárlíš!

HARRY

Na takovou rašpli?

MARY

Von je jinýho názoru! Mohla jsem se s ním klidně vyspat a taky to udělám, až mi příště řekne!

HARRY

Teď, když si k tobě už jednou čuchnul, zatáhne vohon a veme roha!

/MARY ho praští čajovou konvicí. Voda mu teče po hlavě. PAM se strachy ani nehýbá./

Auuu!

MARY

Doufám, že pojdeš.

HARRY

Krev!

MARY

Takhle se mnou mluvit!

HARRY

Krev!

PAM

Mami!

HARRY

Auuu!

LEN

/za scénou/ Co se děje?

HARRY

Doktora!

MARY

Rozbil můj svatební dar. Pacholek!

/Vejde LEN/

LEN

Panebože!

HARRY

Vopařila mě!

PAM

Co se tady stalo?

HARRY

Chtěla mě zabít!

MARY

Ty lháři jeden!

PAM

Stalo se ti něco?

HARRY

Vždyťs ji viděla!

MARY

Von se zbláznil!

LEN

Je to jen škrábnutí.

PAM

/MARY/ Co se stalo?

MARY

Sprostě mi nadával.

LEN

To přežiješ.

HARRY

Krev.

PAM

/MARY/ Co udělal?

LEN

Je celý mokřej.

MARY

Takhle mi nadávat!

PAM

Proč?

HARRY

Doktora.

MARY

Nic se mu nestalo.

HARRY

Jsem vopářenej.

MARY

Sotva sem se ho dotkla. Potřeboval by pořádnou po hubě.

LEN

/PAMELE/ Podej mi ručník.

HARRY

Nesmím na její ručníky šáhnout.

MARY

Třiatdvacet let ji vopatruju. Koukej, co s ní udělal!

PAM

Co se vlastně stalo?

LEN

Co by se stalo? Pohádali se.

PAM

Řek jí, že je stará rašple.

LEN

To nic není. Tak abych zas běžel do práce. Nebo mi daj padáka. Zrovna jsme potkali Freda. Vypadá dobře, fakt, nevypadá nejhůř. To víš, už není v lapáku. /PAMELE/ Ulož ho do postele. Postav na čaj. Šálek čaje nám všem udělá dobře.

PAM

Cože jsi na něho zase začala mluvit?

MARY

Slyšešas, jak vo mně řek, že sem rašple. /LENOVI/ Byl celej pryč z toho, jak tě tu minulej tejden přistih.

LEN

/prohlíží HARRYMU hlavu/ Ta rána potřebuje vymejt. Má v ní čajový lístky.

/HARRY si sahá na ránu cípem košile/

PAM

Koho tu přistih minulej tejden?

MARY

/ukazuje na HARRYHO/ Má myšky. /Ukazuje na LENA/ Zeptej se jeho!

PAM

/LENOVI/ Co se stalo?

LEN

Nic.

HARRY

Krájel sem chleba. /Vezme do ruky nůž/ A vona se na mě vrhla.

PAM

/LENOVI/ Mohla sem si myslet, že v tom máš prsty.
/HARRYMU/ Co udělal?

LEN

Nic.

MARY

Svinák jeden!

HARRY

Přistih sem je voba. /Ukazuje nožem na místo/

LEN

/strká do HARRYHO/ Ne!

HARRY

Jen ať to slyší.

LEN

/do něj strká/ Ne!

HARRY

Měla zvednutý sukňě.

PAM

Ne!

LEN

Ty pitomče jeden. Ty idiote pitomá! /LEN třese HARRYM. Nůž proletí vzduchem/

HARRY

Auuu!

PAM

Ten nůž!

MARY

Svinák!

PAM

Von ho zabijel!

LEN

Pitomče jeden!

PAM

/křičí/ Ne! Ne! - Co se to s náma jen děje! /Sedne si na gauč a dá se do pláče. Pauza/

HARRY

Von a vona.

PAM

/tiše pláče/ Proč nevedejde? Proč nejde pryč? Ztratila sem všechny přátele. Ztratila sem dítě. Ve všecko sem přišla, zůstaly jen kravály. Den co den. Rvačky na nůž.

HARRY

Mně je zle.

PAM

/pláče/ Eště jeden druhýho zamorduje.

LEN

/PAMELE/ Copak za ně můžu?

PAM

Proč jen nejde pryč?

HARRY

/si svléká košili/ Celá mokrá.

PAM

/pláče/ Jen se na mě podívej. Pro samý trápení už ani spát nemůžu.

MARY

Rozbil mi domov.

PAM

/pláče/ Zabíl mý dítě. Vokrad mě vo přátelé. Rozbil mi domov.

HARRY

Samá krev.

MARY

Já to po něm uklízet nebudu. Ať si ten svinčik uklidí sám.

PAM

/pláče/ Já už takhle dál nemůžu.

LEN

/PAMELE/ Dyk se nic nestalo.

PAM

/pláče/ Já si něco udělám. Nic jinýho mi nezbejvá.

HARRY

Zima.

/LEN jde k HARRYMU/

PAM

/sedí a pláče/ Drž ho! Dyť se zabijou.

LEN

/se zastaví vpůli cesty/ Chtěl sem mu pomoct.

PAM

/s pláčem/ Seber ten nůž. Dítě je mrtvý. Všichni vodešli. Nic jinýho mi nezbejvá. Já už dál nemůžu.

MARY

Příště mu to tak lehko neprojde.

PAM

/pláče/ To přece není žádněj život. Mně to úplně zničí. Jen samý trápení.

LEN

Chci ti pomoct. Kdo jinej by ti pomoh? Když puđu, myslíš, že se ti někdo vrátí? Že se ti vrátí dítě? Že se ti vrátí von? Já sem jedinej, kerej ti zůstal a ty se mě chceš zbavit.

PAM

/pláče/ Já už to dyl nevydržím. Dítě mrtvý. Bez přátel.

Dvanáctý obraz

LEN

Tak já du.

PAM

/pláče/ Nikdo nikoho neposlouchá. Proč nevede jde?
Proč mu neřeknou, aby šel pryč?

MARY

Vode dneška ať si zůstane ve svém pokoji.

LEN

Do večera si něco najdu.

HARRY

Srdce mi tluče až v krku.

PAM

Nemám domov. Nemám přátele. Dítě je mrtvý. Je
pryč. Fred je pryč.

Lenova ložnice.

Len leží na boku na zemi. Polovinou obličeje je
přitisknut k podlaze, v ruce drží nůž. Na poste-
li leží otevřený kufr. V něm je pár věcí.

Pauza.

Dveře se otevřou. Vejde Harry. Má na sobě dlouhé
bílé spodky. Je bos. Hlavu má ovázanou. Přichází
zezadu za Lenem. Pomalu ho Len zpozoruje.

HARRY

Erej večír.

LEN

Erej večír.

HARRY

Vstaň! Eště se takhle nastyďneš.

LEN

Co dělá hlava?

HARRY

/si na ni sáhne/ Nevím.

LEN

To je dobrý znamení.

HARRY

Je ti už líp?

LEN

Poslouchal jsem. /Zasekne nůž mezi dvě prkna/ Vy-
dloubnul jsem větší díru. Je líp slyšet.

HARRY

Pěknej nůž.

LEN

Někoho tam má.

HARRY

Řek sem si, že budeš třeba rád, když ti někdo při-
de říct dobrou noc.

LEN

Slyším její hlas.

HARRY

Ale ne.

LEN

Zas už někoho klofla. Nejsem schopnej to dobalit.

HARRY

Ale ne. Viděl sem ji, když přišla.

LEN

Moh bych přísahat, že sem někoho slyšel.

HARRY

Ale ne s ní.

LEN

Vypadá pořád dobře.

HARRY

Takovejch je třináct do tuctu. Ty její móresy si
žádnej nenechá líbit.

LEN

Dřív sem dycky poslouchal, když bejvala dole s
Fredem.

HARRY

To bejvalo.

LEN

Pak sem nemoh usnout.

HARRY

/si sedne na postel/ Sem nákej utahanej. Je to
tu hezký.

LEN

Mohlo by to bejt horší.

HARRY

Ticho!

LEN

Někdy!

/Pauza/

HARRY

Pláče.

LEN

Ale.

HARRY

V posteli. Šel sem kolem.

LEN

Taky se mi zdálo, že něco slyším.

HARRY

To bylo vono.

/LEN si dá do kufru pár ponožek/

A není to naposled.

LEN

He?

HARRY

Co brečí v posteli.

LEN

Jo tak!

HARRY

Tvrdě za to platí.

LEN

Za co?

HARRY

Za to, jak žije. Všecko se člověku vrátí.

LEN

Ztratil sem klíček vod kufru.

HARRY

Uvidíš.

LEN

Už sem ho nepotřeboval, ani nepamatuju.

HARRY

Kam pudeš?

LEN

Mám toho tady dost.

HARRY

Je to všady stejný.

LEN

To už sem všecko slyšel.

/Pauza/

HARRY

Řek sem si, že budeš rád, když ti někdo přijde říct brou noc.

LEN

Jo. Dík.

HARRY

Všichni sou už v posteli.

LEN

Já tu holt sem v cestě, že jo?

HARRY

Toho si nevšímej.

LEN

Mám těch kraválů po krk.

HARRY

Potřebovaly se vymluvit. Teď zas bude nějaký čas pokoj.

LEN

Každýmu du na nervy.

HARRY

To je jedno, jestli vovejdeš nebo ne. Voni stejně nepřestanou.

LEN

Ale mně to není jedno. /Složí si do kufru košili/
Nikdy jsem na tvou starou nešáh. Akorát sem jí pomáhal.

HARRY

Já ji znám dýl než ty.

LEN

Měla strach, že přijde pozdě.

HARRY

Mně je to fuk.

LEN

Ale ty ses kvůli tomu pošťkal.

HARRY

Vona se štěkala.

LEN

Křičel si.

HARRY

Ale co tě vede.

LEN

Já tě slyšel.

HARRY

Aspoň se pročistí vzduch. Někdy. Už je po všem --
Ty si křičel.

/Pauza/

LEN

Budu se muset podívat po tom klíči.

HARRY

Jednou sem vod ní vovejšel.

LEN

Ty?

HARRY

Ale vrátil sem se.

LEN

Proč?

HARRY

Spočítal sem si to a řek sem si, co si budu ni-
čit ruce s praním a vařením? Ať to dělá vona. Já
jí ukážu!

LEN

Stejně si pereš sám.

HARRY

Co?

LEN

A vaříš.

HARRY

Ne jo, teď.

/Pauza/

LEN

Tak se na ten klíček vykašlu. Nejdou tak daleko.

HARRY

Byls na vojně?

LEN

Ne.

HARRY

To je vidět. Víš už, kam půdeš?

LEN

Najdu si něco šikovného. Abych neměl daleko do práce.

HARRY

Elízko Freda?

LEN

Ne.

HARRY

Toho už neuvidí.

LEN

To je dobře. Nedovedeš si představit, co to s ním udělalo. Je jak dítě. Ten ještě skončí jako kriminálník nebo starej vožrala. Na to můžeš vzít jed. A moc brzy. Uvidíš. /Sundá kufr s postele/
Do zejťka to bude držet.

HARRY

To je škoda.

LEN

Dnes sem už moc utahanej. Co je škoda?

HARRY

Přežil si tu všechny kravály. Teď, když už bude klid, tak -

LEN

Pro mě to byl poslední kravál. To je teda hotový.

HARRY

Sedni si.

LEN

/si sedne na postel/ To byl zas dneska den!

HARRY

Už je po všem.

/Dlouhá pauza/

LEN

Zeitra ráno bych rád brzy vstal a vypad. Nic mě tu nadrží. Co tady z toho mám? Řekni sám. Vodejdu do ciziny.

HARRY

Na to seš moc mladej. Na emigranta máš čas v padesáti.

LEN

Mně je putna, jestli s člověkem mluvěj nebo ne, ale voni ani neposlouchaj, co člověk říká. Proč bych se měl ksakru vo ni nějak futýrovat?

HARRY

Voni to nemyslej tak zle. Taky sme se museli nějak přizpůsobit, když si k nám přišel. Ale teď už si mezi nás zapad. Teď už to bude dobrý.

LEN

Nikdo s nikým pořádně nepromluví. /Krátká pauza/
Byla dobrá?

HARRY

Co?

LEN

V posteli.

HARRY

Dyk víš.

LEN

Nevím.

HARRY

To záleží na mužským.

LEN

Tak?

HARRY

Měl sem lepší...

LEN

No?

HARRY

/klidně/ Pode mnou kvičela jako prasnice.

LEN

Hm.

HARRY

Napřed jsme měli toho kluka.

LEN

Za války?

HARRY

Pak žábu.

LEN

Když si přijel na dovolenou.

HARRY

A zas zpátky na frontu.

LEN

A co dál?

HARRY

Viděl sem kus světa.

LEN

Jaký to bylo?

HARRY

Válka? /Krátká pauza/ Nejvíc si pamatuju na ten klid a ticho. Jednou nebo dvakrát vylítlo všechno do povětří. A dost. A pak bylo ticho. Všude klid. Takový ticho už teď nebejvá.

LEN

Tady rozhodně ne.

HARRY

Nikde.

LEN

Zabils někoho?

HARRY

Určitě. Ale člověk je jakživ neuvidí, akorát zajatý nebo mrtvý. Vlastně, jednoho sem viděl. Byl sem v takový místnosti. A najednou jeden z nich stál ve dveřích. Nejspíš se ztratil. Tak sem po něm střelil. A von se sesypal. Pad jak pytel brambor. Ani nepíp. /Pauza/ Tys nikdy nikoho nezabil. A to ti chybí. Člověk pak vidí věci s vodstupem. Já měl holt štěstí. /Pauza/

LEN

Kdo ti vobvázal hlavu?

HARRY

Já sám. Nic vod nich nechci.

LEN

Já to taky umím.

HARRY

Není třeba. Bude půlnoc.

LEN

Už byla. /Sundá si boty, stoupne si a spustí kalhoty/

HARRY

Neměl bys nikam chodit.

LEN

Co?

HARRY

Nechodě nikam. Je to zbytečný.

LEN

Jak to?

HARRY

Stejně by ses vrátil.

LEN

Dnes už nemá cenu vo tom mluvit -

HARRY

Nenech se vyštvať.

/LEN si svléká kalhoty/

LEN

Uvidím ráno.

HARRY

Jdi, až budeš sám chtít. Ne, když se to hodí jim.

LEN

Mně už to dnes večer nemyslí.

HARRY

Byl bych rád, kdybys tu zůstal. Kdyby to nějak šlo.

LEN

Proč?

HARRY

/po krátké pauze/ Já tu nezůstanu.

LEN

Co?

HARRY

Ne na furt.

LEN

Jo tak. /Položí kufr na zem/

HARRY

To máš tak. Dybich vodošel teď, tak by se jen smála. Brzy by v mé posteli ležel jiněj. Ví, jak na to, když chce. A umí vařit.

LEN

No jo. /Zastrčí kufr pod postel a sedne si na postel/

HARRY

Pudu, až přijde čas. Až bude v penzi. Pak už niko-

ho nenajde. A já budu pryč. Potom pozná, zač je toho loket.

LEN

To nestojí za to, táto.

HARRY

To jí bude patřit. Když se někdo chová tak jako vona, musí za to platit. Vražda se nikomu nepromine. A co se pak stane?

LEN

To nevím.

HARRY

Teď je na koni. Budu se muset trochu stáhnout, koupit si pár věcí a zdržovat se víc ve svém pokojí. Já můžu čekat.

LEN

Ta hlava tě pořád bolí?

HARRY

Já jí ještě ukážu!

LEN

Můžu ti dát aspirin.

HARRY

Co?

LEN

Moh by sis poposednout?

/HARRY vstane/

Ne, tak sem to nemyslel.

HARRY

Už bys měl bejt v posteli. Zbytečně svítíme.

LEN

Nepovím jí, cos mi teď říkal, neboj.

HARRY

Ne?

LEN

Že chceš vdejt.

HARRY

Vona to ví.

LEN

Tys jí to řek?

HARRY

Nemáme mezi sebou tajnosti. S tím sou jen potíže.
/Jde ke dveřím/ Vůbec se s nima nebav. Ušetříš si
spoustu nedorozumění.

LEN

Hm.

HARRY

Ráno ti bude líp.

LEN

Ty nejdeš dnes v noci do práce?

HARRY

Je sobota.

LEN

Já zapomněl.

HARRY

- brou noc!

LEN

To je sranda, že sme si spolu nepromluvili už
dřív.

HARRY

Dyž voni pořád poslouchají.

LEN

Přideš zase v sobotu?

HARRY

Ne, ne. To by jim nebylo recht.

LEN

Nejradši bych jí řek, aby si trhla nohou.

HARRY

Někdy jindy. Teď ji nedráždi. To by nebylo správný.
Takhle je to pro všechny lepší.

LEN

/se rozhlíží/ To je fakt.

HARRY

Slyšíš?

LEN

Co?

/HARRY zvedne ruku. Ticho/

Eště brečí?

HARRY

Už přestala.

/Ticho/

Teď - teď se pohnula.

/Ticho/

LEN

Slyšela nás.

HARRY

Viš, lepší je držet se stranou. Dobrou noc.

LEN

Ale -

HARRY

Psst! /Opět zvedne ruku/

/Oba poslouchají. Ticho/

Dobrou noc.

/Pauza/

LEN

Dobrou.

/HARRY odejde/

T ř i n á c t ý o b r a z

Obývací pokoj. MARY stojí u stolu.

PAM sedí na gauči. Prohlíží si radiožurnál.

MARY sebere několik věcí se stolu a odejde. Pauza. Vrábí se. Jde ke stolu. Sesbírá talíře. Odejde.

Pauza.

Dveře se otevřou. Vejde HARRY. Jde ke stolu a vytáhne šuplík. Něco v něm hledá.

PAM obrátí list.

Vejde MARY. Jde ke stolu a sebere zbytek věcí. Vyjde. HARRYHO sako je přehozeno přes opěradlo židle. Něco hledá po kapsách.

PAM otočí list.

Venku se ozve rána. Ticho.

HARRY hledá něco v šuplíku.

Vejde MARY. Otře stůl vlhkou utěrkou.

Venku se ozve rána.

MARY odejde.

HARRY vytáhne z šuplíku inkoust a obálku. Obojí položí na stůl. Vezme sako a přehodí je přes opěradlo své židle. Sedne si. Sáhne dozadu za sebe a vytáhne z náprsní kapsy saka pero. Začne vyplňo-

vat sazku.

Krátké ticho.

PAM otočí dvě stránky.

Náhle se otevrou dveře a vejde LEN. Nese židli, o kterou HARRY zakopl a kterou rozbil. Postaví ji doprostřed místnosti a sedne si na podlahu. Sehne se. Hlavu má pod sedadlem. Dívá se zesponu na židli. Otočí ji vzhůru nohama. Začne viklat uvolněnou nohou.

Vejde MARY. Urovná gauč. Sundá si zástěru a pečlivě ji složí. Sedne si na gauč a položí zástěru přes opěradlo, ale jen tak daleko, aby ji měla na očích.

Stop. Ticho.

LEN obrátí židli a postaví ji. Pořád je sehnutý. Kotník levé ruky má opřený o opěradlo židle a pravý loket má na sedadle. Pravá ruka mu visí ve vzduchu. Je obrácen zády k obecnstvu. Hlavu má mezi rameny. Chvilí přemýšlí.

PAM vstane a jde ke dveřím.

LEN Podej mi kladivo.

PAM odejde. HARRY píše. MARY sedí. Len tiskne ruku na sedadlo židle a židle se viklá. MARY vezme radiožurnál a dívá se na zadní stranu. HARRY vy-

táhne ze saka náprsní tašku. Položí si ji před sebe na stůl.

Vejde PAM a sedne si na gauč.

LEN obrátí židli vzhůru nohama a prohlíží ji. MARY položí radiožurnál zpátky na gauč. Natřese polštáře.

PAM sebere radiožurnál.

Jedním pohybem LEN opět obrátí židli a zvedne se v celé své výšce. Popadne židli za uhlopříčné protilehlé rohy tak, že uhlopříčka je rovnoběžně s jeho tělem. Zvedne židli, takže noha židle, která je od něho nejvíce vzdálena, dopadne na podlahu první. Rána. Stojí stále vzpřímeně, obrátí židli vzhůru nohama a prohlíží si nohu židle. Sáhne na ni. Obrátí opět židli a postaví ji na zem. Shýbne se. Položí dlaně na sedadlo židle. Židle se stále ještě lehce viklá. PAM složí časopis a odloží jej. HARRY vezme známku z náprsní tašky. LEN si sedne na židli čelem do hlediště. Strčí hlavu mezi kolena a dívá se pod židli. HARRY olizne známku a tiše ji nalepí na obálku. Sáhne za sebe a zastrčí tašku a zbylý kupón do náprsní kapsy saka.

LEN vstane a dřepne si vedle židle. Je zády k
hledišti. Nahne se nad židli, takže se opírá žalud-
kem nebo hrudníkem o sedadlo. Levou rukou se sna-
ží narazit čep nohy do dlahu.

HARRY sáhne za sebe a zastrčí plnicí pero do ná-
prsní kapsy saka. Lahvičku s inkoustem dá do zá-
suvky.

LEN obejmě levou paží opěradlo židle. Hrudníkem
se opírá o hranu sedadla. Prsty levé ruky se do-
týkají podlahy. Hlavu má nízko.

MARY sedí. PAM sedí.

HARRY olízne obálku a tiše ji zalepí.

Opona rychle spadne.

K o n e c

Edward Bond SPASENI. Z anglického originálu SAVED
přeložil a upravil Bedřich Becher. Odpovědná re-
daktorka Helena Suchařípová. Malá řada sv.75. Roz-
množila DILIA v Praze v březnu 1969 jako rukopis
/v.č. 5059/69/